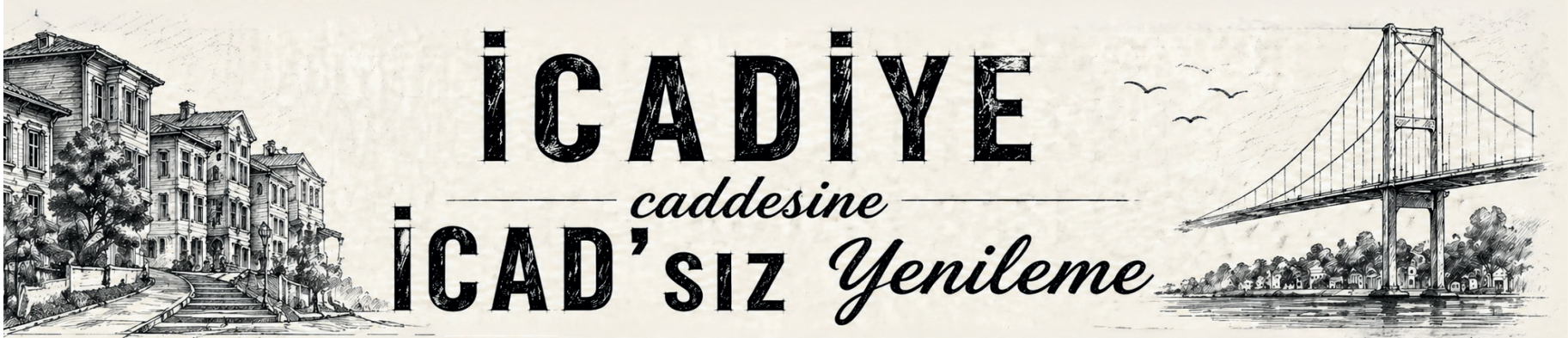




İcadiye Caddesi Yenileme Projesi bu hafta başlıyor. Ne var ki Kuzguncukluların kafası karışık. Yenileme Kuzguncuğun ruhunu, estetiğini, hafızasını ve yaşam kalitesini koruyan bir projemi?

Ne yazık ki şu an evet diyemiyoruz. Şimdi soruyoruz:

Dünyanın Tek Köy Gazetesi

kuzguncuk varlık

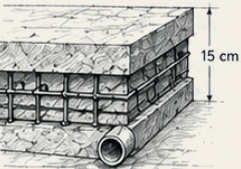
kuzguncukvarlik.com

NİSAN 2026 / SAYI 9 Fiyat 50₺

HER AYIN 15'İNDE YAYINLANIR

1

Zeminde 15 cm. demir korumalı beton yeterli deniliyor. Yeterli ise bir çok yerde neden çöktü?



- Mevcut yolun birçok noktasında kısa sürede çökmeler oluştu.
- 15 cm demir korumalı betonun yeterliliği sahada gözlemlenememektedir.
- Zemin etüdü ve altyapı analizi yapılmadan kalıcı çözüm mümkün değildir.

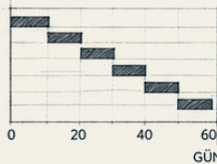
Ayrıntılar sayfa 3'te...

2

Proje gerçekten 60 günde bitecek mi?

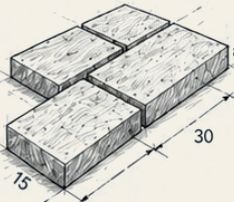


- Proje tanıtımında 60 gün süresi verilmiştir.
- Ancak altyapı, hava koşulları, malzeme tedariki ve iş kalemleri dikkate alındığında bu sürenin gerçekçi olup olmadığı belirsizdir.

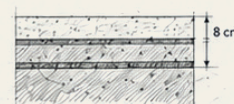


3

Yüklenici firmanın 8 cm. kalınlık 15x30 ebatlardaki granit taşlar için kullanacağı farklı bağlayıcı kimyasal madde ne? Ne garantisi var?



- 8 cm kalınlığındaki 15x30 ebatlı granit taşlar için kullanılacak farklı bağlayıcı kimyasal madde nedir?
- Bu malzemenin teknik özelliği, uygulama şekli ve dayanım garantisi kamuoyu ile paylaşılmamıştır.
- Uzun vadede taşların yerinden oynaması veya bozulması riski vardır.



4

Ağaçlar geçmiş projede önlem alınmadığından su alamadığı için kuruyor. Projede bu konu ile ilgili bir tek kelime neden yok?



- Geçmiş projede ağaç kökleri yeterince korunmadığı için birçok ağaç kurudu.
- Yeni projede ağaçların sulama, havalandırma ve kök koruma sistemlerine dair hiçbir bilgi yer almıyor.
- Ağaçsız bir İcadiye Caddesi, Kuzguncuk'un ruhuna zarar verir.

5

Caddenin olmazsa olmazı kent mobilyası ile ilgili hiç bir somut seçim yapılmamış. Neden?



- Kent mobilyaları, bir caddenin kimliğini belirleyen unsurlardır.
- Projede bank, çöp kovası, bisikletlik, aydınlatma direği gibi öğelere dair hiçbir somut seçim yapılmamıştır.
- Estetik, işlevsellik ve dokuya uyum göz ardı edilmemelidir.

6

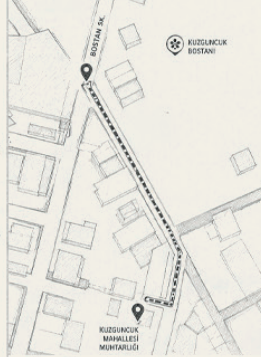
Ağaçları koruyalım diye etrafına çevrilen çirkin taş duvarlar kalacak mı? Bunlar üzerine konulan elektrik panoları caddenin estetiğine hiç yakışmıyor. Projede bununla ilgili çözüm yok



- Ağaç çevresine yapılan taş duvarlar hem estetik değil hem de işlevsiz.
- Üzerine konulan elektrik panoları görüntü kirliliği yaratıyor.
- Projede bu konuda herhangi bir iyileştirme ya da çözüm öngörülmemiş.

7

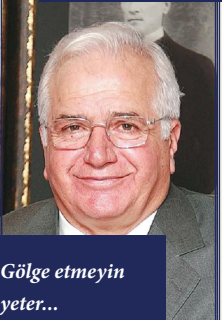
Esnaflar İlker Kocagözoğlu'nun tanıtım toplantısında gündeme getirdiği Çarşamba Pazarı'nın geçici olarak Muhtarlık yanına taşınma teklifi



- Esnaf İlker Kocagözoğlu, tanıtım toplantısında Çarşamba Pazarı'nın geçici olarak Muhtarlık yanına taşınmasını teklif etti.
- Bu teklifin projeye dahil edilip edilmeyeceği henüz belirsizdir.
- Esnafın görüşü ve çözüm önerileri dikkate alınmalıdır.

BAŞYAZI

Cengiz Kaptanoğlu



Gölge etmeyin yeter...

Köşe yazısı sayfa 2'de...

ÖZEL DOSYA

HAFIZA

Nedret Ebcim



Değişim ve Kuzguncuk

Özel Dosya sayfa 4'te...

GÖZLEM

Sami Özeren



Kuzguncuk'un Öz Kültürünü Korumak ve Korumak

Köşe yazısı sayfa 8'de...

DİPNOT

Ömür Kahraman



Kuzguncuk'un Mahalle Kültürünü Yaşatmak Hepimizin Elinde

Köşe yazısı sayfa 12'de...

MİMARCA

Vigan Ercan



Kuzguncuk: İstanbul'un Renkli Ahşap Fısıltısı

Köşe yazısı sayfa 13'te...

BİYOGRAFİ

Ertuğrul Alptekin



Kuzguncuk'tan Bir Portre: Kadir Güngör

Köşe yazısı sayfa 14'te...

ANALİZ

Ali Bektan



Nazım Hikmet'in mezarının gelmesine izin çıkmadı

Köşe yazısı sayfa 15'te...

BAŞYAZI



Cengiz Kaptanoğlu

Gölge Etmeyin Yeter

Öncelikle ağabeyim Engin Kaptanoğlu için arayan, soran, geçmiş olsun dileklerini ileten herkese ailem adına teşekkür ederim. Zor zamanlarda insanın en büyük gücü, dostlarının sesini duymasındır.

Kuzguncuk kolay kurulmuş bir tarih hakikati değil. Bu mahallenin her taşında emek var. 1000 yıllık tarihi var. İmbikten süzülmüş değerleri ile bugüne geldi. Fakat bu PTT şubesinin kapanması iyi olmadı. İşlem hacminin düşük kalması, PTT'nin tüm Türkiye'de il müdürlüklerini kapatıp, 18 bölge müdürlüğüne düşmesi gibi sebepler Kuzguncuk Postanesi'nin kapanmaması için yeterli sebep değil. Kuzguncuk özel bir mahalle. Bize göre özel bir köy. Bir diğer konu İcadiye Caddesi Doğal Taş Kaplama Yenileme Projesi. 60 gün sürecek. Yüklenici firma Bostan'da bilgilendirici bir toplantı yapıyor. Katılan 20 kişi. Gazete olarak oradaydık. Fakat bu tür son derece önemli etkinliklere bu seviyede ilgisizlik Kuzguncuğa yakışıyor mu?

Birde malum geçen sayıda "Geliyor" manşetiyle

duyurduğumuz "Kuzguncukluların ucuz çay içebileceği, oturup sohbet edebileceği bir muhabbet evinin müjdesini vermiştik. Bazı somut adımlar atıldı. Kuzguncuk Kültür ve

Dayanışma Derneği'nin kuruluşu için Mustafa Yılmaz kardeşim çalışma başlattı. Güzel projeler var. Bunlar Kuzguncuk'a duyulan sevginin eseridir. Fakat heyhat ne konuşmalar ne hayali suçlamalar. Yakışmıyor, bu konuda koşturan, bu yer için malzeme veren, eşya koyan ve gelip güzel düşüncelerini dile getirenlere ayıp ediliyor.

Bu mahalle için çalışanlar, emek verenler, gecesini gündüzüne katanlar sizden teşekkür beklemiyor. Çünkü yapılan her şey zaten Kuzguncuk için.

Ama en azından, emeğin olmadığı yerde sözün de ölçülü olması gerekir. Hiç ilgisi olmayan, gerçekle bağı bulunmayan dedikodular üretmek; emek veren insanlara haksızlık, mahalleye ise saygısızlıktır.

Eleştiri kıymetlidir, katkı değerlidir. Ama dedikodu ne mahalleye fayda sağlar ne de insanlığa.

Bir sözümüz var: Yol açamıyorsanız, bari yol kesmeyin. Destek olamıyorsanız, gölge etmeyin yeter. Zira Kuzguncuk zaman kaybetmemeli, hiç olmazsa kalan mevcut değerlerini korumalı. Zira başka Kuzguncuk yok.

Kuzguncuk'tan Giden Gidene



PTT'mizde Kapandı

1000 yıllık geçmişi, tarihi kimliği, turizm zenginliği, hoşgörü örnekliği, boğazın en güzel köyü gibi değerler işe yaramadı. Kuzguncuk PTT'si ani bir kararla kapandı.

Türkiye Varlık Fonu (TVF) bünyesindeki PTT'yi yeniden yapılandırma kararı çerçevesinde 81 ildeki müdürleri kapatıp bölge müdürlüğüne dönüştürdü. Kuzguncuk PTT'sinin kapatımına sebebi ise işlem hacminin yetersizliği ve zarar etmesi.



Geçmiş Olsun Engin abi.

Kuzguncuk ile adeta özdeşleşmiş Kaptanoğlu ailesinin en büyüğü Engin Kaptanoğlu geçen hafta rahatsızlanarak hastaneye kaldırıldı. Abi Kaptanoğlu'nun durumunun iyi olduğu öğrenildi. Engin Kaptanoğlu'na geçmiş olsun dileklerimizi iletiyoruz.

KÜNYE

kuzguncukvarlık

Dünyanın Tek Köy Gazetesi

İmtiyaz Sahibi - Yazı İşleri Müdürü:
Engin Şenol
engin@kuzguncukvarlik.com

Yayın Kurulu:

Cengiz Kaptanoğlu, Nedret Ebcim,
Yalçın Öcal, Mustafa Yılmaz, Mehmet
Altunbulak, Murat Şahan, Olcay Demir,
Burhan Karaçam, Yılmaz Özbakır,
Osman Mete, Rıdvan Öztürk,
Nusret Güre, Ali Doğan,
Büşra Ekim Gürbüz

Kurumsal İletişim Sorumlusu:
Oya Coşkun
0 501 651 25 00
info@kuzguncukvarlik.com

Sosyal Medya ve İçerik Üretim Sorumlusu:
Büşra Ekim Gürbüz
busra@kuzguncukvarlik.com

Tasarım-Mizampaj:

FNP digital

Fatoş Zerener, Erhan Zerener,
Ali Doğan

Hukuk Danışmanı: Dağbaşı Hukuk Ofisi
Av. Yunus Ali Dağbaşı

Temsilcilikler:

Almanya: Nuri Maminoğlu
Fransa: Dursun Bilgiç
K.Makedonya: Dr. Mükrem Şaban
Gürcistan: Dursun Köse
İngiltere: Hakan Buran

İdare Yeri:

Barbaros Mahallesi, Mor Sümbül Sokak
VARYAP Meridyen 1.Blok No: 49
Ataşehir - İSTANBUL - TÜRKİYE

Basım Yeri: Akademi Basın Yayın
Topkapı-İstanbul

Türü: İktisadi ve ilmi, Türkçe, Aylık,
Yerel, Süreli

Her konuda ulaşmak için:

Telefon: 0 216 515 33 55
WhatsApp: 0 532 547 69 20
info@kuzguncukvarlik.com
Web: kuzguncukvarlik.com

Sosyal Medya Adresleri:

X Instagram Facebook LinkedIn kuzguncukvarlik

Kuzguncuk Varlık Gazetesi Resmi Gazete'nin 6
Temmuz 2022 tarih ve 31888 sayılı nüshasında
yayınlanarak yürürlüğe giren BASIN AHLAK
ESASLARI'na uymayı taahhüt eder.

Editörden



dozajlı, donatılı ve yaklaşık 15 cm olduğu söylenen beton zemin vardiysa, yol neden bu kadar kısa sürede yeniden bozuldu? Sorun malzeme miydi, uygulama mı, planlama mı?

Mahalle sakinlerinin en büyük kaygılarından biri de ağaçlar.

Ağaçların su alamadığı, köklerinin betonla sıkıştığı ve bu nedenle kuruma riski taşıdığı uzun zamandır konuşuluyor.

Bu yeni projede buna dair bir çözüm üretildi mi?

Ağaç diplerini çevreleyen beton korumalar gerçekten koruma mı sağlıyor, yoksa sadece görüntü ve kirlilik mi oluşturuyor?

Ve bir başka önemli konu:

Bu korumaların üzerine yerleştirilen elektrik panoları, Kuzguncuk'un tarihi mimari dokusuna yakışıyor mu?

Kent mobilyaları konusunda neden hâlâ net bir karar yok?

Banklar, çöp kutuları, aydınlatmalar, yönlendirmeler... Bunlar da bir mahallenin kimliğinin parçasıdır.

Trafik akışı nasıl düzenlenecek?

Bugün bile ana cadde üzerinde yoğun araç baskısı varken, yeni taş zemin ağır tonajlı araçlara karşı nasıl korunacak?

Daha da önemlisi:

Ağır tonajlı kamyonlar, hatta TIR'lar neden bu tarihi caddenin içinden geçiyor?

Buna kim izin veriyor? Kim denetliyor?

Ve belki de en pratik önerilerden biri:

Granit taşları birbirine bağlayacak özel kimyasal malzeme nedir?

Ses emici özelliği var mı?

Çünkü ana yol üzerindeki sakinler, araç lastiklerinin 50 metre öteden taş zeminde oluşturduğu sesi artık duymak istemiyor.

Biz yenilenmeye karşı değiliz.

Ama Kuzguncuk'un ruhunu, estetiğini, hafızasını ve yaşam kalitesini korumayan hiçbir uygulamayı da sorgusuz kabul edemeyiz.

Çünkü Kuzguncuk sıradan bir mahalle değil.

...Ve İcadiye sıradan bir cadde hiç değil. Baskı, tahta metre gibi adını İcad'lardan almış caddeye, eski, tutmamış, kısa sürede çökmüş, hiç bir estetiği olmayan bir projeyi uygulamakta yanlış yapıyorsunuz. Gelin İcadiye caddesini İcad'sız bir proje ile ruhunu karartmayın.

Bu sorular eleştiri değil; mahallemize karşı duyduğumuz sorumluluğun gereği.

Son sözümüz Üsküdar Belediye Başkanı Sinem Dedetaş'a.

"Malum geçen hafta Bostan ihalesini tekrar aldınız. Çok da iyi oldu. Kuzguncuk halkının da hizmetine verdiniz. Başkana teşekkür etmek için bir haber yapcaz." dediğimizde "Ne ihalesi? Kim aldı? diye soran basın-yayın çalışanları ile bu iş yürümez. Bunlar sizin alınıza katkı sağlayamaz. Hele mahalleye yapacağınız ziyareti bile duyurmaman danışman, başkan yardımcısı, basın-halkla ilişkiler çalışanları ile hiç olmaz. Üsküdar Kuzguncuk İcadiye Caddesi Doğal Taş Kaplama Yenileme Projesi bilgilendirme toplantısının sadece belirli kişilere duyurulması ve boş kalan sandalyelerde olduğu gibi. İletişim yoksa sonuç yoktur. Bu hayatın bir kuralıdır. Böyle biline.

Engin Şenol

İCADIYE YENİLENİYOR...

PEKİ KUZGUNCUK KORUNUYOR MU?*

İcadiye Caddesi'nde başlayan Doğal Taş Yenileme Projesi, ilk bakışta sevindirici görünüyor. Elbette kimse bozuk yolları, kırık kaldırımları, düzensiz görüntüyü savunmaz.

Ama mesele sadece yenilemek değil. Mesele doğru yenilemek. Hele hele mahallede yaşayanların İCAD'larından dolayı isim almış bir ana ulaşımı yeniliyorsanız.

Bugün mahallemizin kalbinde başlayacak bu çalışma hakkında cevap bekleyen ciddi sorular var.

Bu proje gerçekten ***60 günde*** tamamlanabilecek mi? Kuzguncuk esnafı iki ay boyunca bu yükü nasıl taşıyacak?

Neden aynı özellikte ***8 cm kalınlığında, 15x30 ölçülerinde doğal taş*** tercih edildi? Bu teknik kararın bilimsel ve mimari gerekçeleri kamuoyuyla paylaşılacak mı? Daha önce yüksek

Kuzguncuk esnafı, mahallemizin evladı İlker Kocagözoğlu'nun önerdiği gibi, Çarşamba günleri kurulan pazarın geçici olarak muhtarlık bölgesine alınması düşünülüyor mu? Yoksa Çarşamba günü trafik kaosu yaşanacak.

Bu sadece bir lojistik öneri değil; esnafı, vatandaşı ve mahalle yaşamını rahatlatacak makul bir çözüm olabilir.

Bir de teknik soru?



Değişim ve Kuzguncuk

Nedret Ebcim

Değişmeyen tek şey, değişmezlik kuralı. Her şey değişiyor. **"Aynı nehirde iki defa yıkanılmaz."** Olumlu veya olumsuz değişim devamlı...

Bazen o kadar hızlı değişim oluyor ki adaptasyonda güçlük çekiyoruz. Artık hiçbir yer eskisi gibi değil. Doğa da değişiyor, iklimler de değişiyor, evler de değişir, eşyalar da; ama en önemlisi insanlar da değişiyor. Çok değil, 40-50 yıl önce Türkiye'nin her şehrinin yapılarının ayrı mimarısı vardı. Şimdilerde her yerde hemen hemen aynı evler ve hemen hemen aynı özellikte insanlar... İstanbul da değişimden fazlasıyla payını aldı. Tabii ki daha çok olumsuz manada. 1946 yılında 1 milyon nüfusu, 2026'da neredeyse 20 milyona çıktı. Tam 20 kat büyümüş(!)... Herhâlde dünya şehirleri içinde böyle bir nüfus değişimi olan başka bir şehir yoktur diye düşünüyorum... İstanbul'da mahalleler değişti, caddeler değişti, kültür değişti, yapılar gökyüzünü deldi. Biraz evvel söz ettiğimiz gibi insanlarımız değişti. Zannediyorum kimse memnun değil bu durumdan...

İstanbul'un en nadide semtlerinden birisi olan Kuzguncuk, değişime yıllarca direndi. Ancak; yıkılmaz kale de son yıllarını yaşıyor. Fakat yanlış anlaşılmasın; semtte yeni taşınanlar, yani artık burada yaşayanlardan

yanı bir sorun yok. Kuzguncuk'ta sayıları yüzü geçen kafe, lokanta vb. gibi ticarethanelerden dolayı dışarıdan gelen insan sayısı yerleşik nüfusun belki de iki-üç misli oldu. Trafik, kalabalık yerleşik Kuzguncukluları oldukça olumsuz etkiledi... Kuzguncuk; tarihi ibadethaneleri, yapıları, bostanı, korusu, yeşillikleriyle adeta "çölde bir vaha"... Ailem, Beşiktaş'tan Kuzguncuk'a 1946'da gelmiş. Amcalar ise 1940'lı yıllarda yerleşmiş. Rahmetli annem ve babamın anlattıklarına göre o dönemlerde nüfus yine şimdiki gibi 5-6 bin kişiymiş. Aslına bakarsak yerleşik nüfusta da sorun yok. Yine eski zamanlarda semtin %90'a yakın nüfusu gayrimüslimlerden oluşurken, şimdilerde neredeyse binde bire düşmüş. Eski dönemlere ait her türlü yapılar ve mezarlar, koru, yeşillikler neredeyse aynı kalmış. İstanbul'da fiziki olarak değişmeyen veya en az değişen yer hâlâ Kuzguncuk...

1962 Kuzguncuk doğumluyum. Çocukluğum Dereboyu'nda geçti. Dereboyu ismi nereden geliyor dersiniz, kısaca özetleyelim: Önce Kuzguncuk İskelesi'nden başlayalım. İskelede, İcadiye Caddesi'ne doğru yürüdükten sonra (yaklaşık 300 metre) yol ikiye, hatta üçe ayrılır. Yolun sağ tarafından Fıstıkağacı ve

Bağlarbaşı'na gidebilirsiniz. Dümdüz de giderseniz yine aynı yerlere ulaşırsınız. Yolun sol tarafı ise semtin çeşitli sokaklarına ve Nakkaştepe'ye

çıkır. İşte bu ayrımlara girmeden dümdüz giderseniz Dereboyu mevkesine ulaşırsınız. Benim çocukluğumda burası yaklaşık 300 metre uzunluğunda, yaklaşık 50 metre genişliğinde toprak bir alandı. Yolun sağ tarafında ise 250-300 metre uzunluğunda, 1 veya en fazla 1,5 metre genişliğinde bir dere akardı. Derenin derinliği ise 50 cm kadardı. Bu alan özellikle çocuklar için şahane bir oyun alanıydı. Burada futbol oynardık, koşardık, zıplardık, misket oynardık. Özgürce, mutluca... Bayram eğlenceleri de burada yapılırdı. Salıncaklar, tahteravalliler, faytonlar, macuncular vb. gibi her şey... Bir ara yokuşun tam dönüş bölümünde bulunan boş arsaya panayır-sirk karışımı bir grup bile gelmişti. Burada motorlu araçlardan iki veya üç adet bulunurdu. Bizden yaşça büyükler de kapı önlerinde oturur, sohbet ederlerdi. Bir de şunu anlatmadan geçemeyeceğim: Dereboyu'ndan yukarıya doğru gittiğinizde yolun sağ tarafı o dönemler boş bir arsa iken, sol tarafta yemyeşillikler içerisinde salepçi "Abuş"un bahçesi bulunuyordu. Allah'tan burası yine aynı. Neyse, devam edelim: Buradan Fıstıkağacı'na ulaşmak imkânsızdı. Çünkü bu alanda yukarıya dek kum kümeleri vardı. Dolayısıyla motorlu taşıt trafiği yoktu. Gerçi o dönemlerde Üsküdar-Beykoz arası trafiği de yoğun

değildi. Üsküdar-Beykoz arası saatte bir otobüs vardı. Beykoz, Anadolu Hisarı, Çengelköy, Beylerbeyi, Kuzguncuk-Üsküdar arası çalışan dolmuşlar bulunuyordu. Yolculuk daha çok şehir hatları vapurlarıyla yapılırdı.

Çocukluğumda Kuzguncuk; arabası az, تنها fakat iki yazlık, bir kışlık sineması olan, beş kahveli bir semtti. Onlarca bakkal, iki pastahane, iki meyhane, bazen üçe de çıkmıştı... Daha eskilerde 6 adet meyhane



bulunmuş. Kahvehaneye neredeyse hiç gitmezdim ama hatırladığım kahvehaneleri kısaca anlatayım: Şimdilerde çocukluk arkadaşım, değerli insan İlker Kocagözoğlu'nun yemek-pasta işletmesinin eski hâli çok kaliteli bir kıraathane idi (Salon Kahvehanesi de derlerdi). Burayı işleten de rahmetli Necdet Bey'di. Bence semtin en iyi kahvesiydi. İcadiye Caddesi üzerinde Lazların kahvesi, hamalların kahvesi, Şevket'in kahvesi de vardı. Şevket'in kahvesi iki katlıydı. Cadde üzerinde bulunan resim sergi evinin bulunduğu yerde de bodrum katlı bir kahve ve yine



kütüphane gibi. Sadece elimde bu kütüphaneye ait kütüphane damgalı kitap var... Derneklerimiz de siyasetin içine girmeden bütün Kuzguncukluları kucaklayarak önemli işlere imza attılar. Umarım var olan **"Kuzguncuklular Derneği"** de bundan sonra daha fazla gayret göstererek hizmetlerini sürdürürler...



caddenin sol tarafında ise bilardonun da oynandığı Tekin'in kahvesi de vardı. Ben burada rahmetli arkadaşım Ahmet Geziş ile çok pinpon oynamıştım. Yine zaman içerisinde Kardeşler Market'in yanında ufak çay ocağı, rahmetli Eczacı Haluk Bey'in yanındaki küçük kahve



ile iskelenin hemen girişindeki Fahri Amca'nın küçük kahvesi de aklıma gelen mekânlardı. Bunları niye anlattım dersiniz, şu anda Kuzguncuk'ta bir kahvehane bile bulunmamaktadır. Benim kahvelerle çok ilişkim olmamasına rağmen buraların insanların bir araya geldiği, sohbet ettiği, tartıştığı, oyun oynadığı, çay-kahve içtiği; neticede bulunduğu, birbirini tanıdığı mekânlardı. Bu açıdan da değerlendirmek gerekir. Umarım bir kahvehane açılır. Tabii ki burada asla kumar oynanmamalı. Ne yazık ki daha önceden Kuzguncuk kahvehanelerinde kumar oynandığını **"sağır sultan bile bilmektedir..."** Kuzguncuk'taki yazlık sinemalarının diğer yazlık sinemalar gibi kapanması, insanlar arası ilişkileri en aza indirmişti. Yazlık sinemalarda tiyatro, konser vb. gibi etkinlikler de olmuştu. Küçük kapalı kış sinemasında da filmler dışında etkinlikler vardı.

Özellikle Kaptanoğlu ailesinin büyük katkısı yadsınmaz.

Kuzguncuk'ta benim bildiğim üç dernek bulunuyordu. 1963 yılında kurulmuş **"Kuzguncuk Öğrenci ve Kültür Derneği"**, 1967'de kurulmuş **"Kuzguncuk Halka Hizmet Derneği"** ve benim de kurucular arasında yer aldığım, en uzun süreli ve hâlâ devam eden **"Kuzguncuklular Derneği"** semtin çok faydalı sivil kuruluşlarıydı. 1940'lı yıllarda Kuzguncuk'ta kurulmuş bir dernek daha varmış ama yaptığım çabalara rağmen bu dernek ile ilgili bilgiye ulaşamadım. Aynı 1800'lü yılların sonunda Kuzguncuk'ta mevcut olan

Bütün bu yazının amacı, eski dönemlerdeki Kuzguncuk hakkında kısa da olsa bir bilgi vermek ve yeni nesillere eski Kuzguncuğu anlatmaktır. Bundan sonra Kuzguncuk'ta neler yapılabilir? Artık çok değerli yeni Kuzguncuklular arasında, birbirlerine yabancı insanları nasıl eskisi gibi bir araya getirip kaynaştırıp eski kimliğimize tekrar dönmenin çalışmalarını yapmalıyız... Kuzguncuk'ta 1980 öncesi her gün birçok insanın öldüğü, yaralandığı kardeş kavgasında semtimizde burun bile kanamamıştır. Kuzguncuk'un çok kültürlü, çok dinli ama hep kardeşçe yaşadığı semt çok önemli bir mesajı daima vermiştir, yaşamıştır.

Son olarak, **Kuzguncuk Varlık Gazetesi'nin** önemli gayretiyle başlayan eski Kuzguncuk özlemini yeniden sağlayabiliriz. Kuzguncuk'un şimdiki insan potansiyeli buna çok müsait. Şimdi burada gazetenin sahibi değerli dostumuz, arkadaşımız Engin Şenol'a büyük görev düşüyor. Gazetemizin yazarı Kuzguncuklu büyüğümüz Cengiz Kaptanoğlu da **"elini taşın altına sokacağını"** isimimiz gibi biliyoruz. Önce herkesin bir araya geleceği, sohbet edeceği, okuyacağı Kuzguncuk Kahvesi... Asla kumarın olmadığı bir kahve. Mutlaka bir spor kulübü. Kuzguncuklular Derneği ile ortak hareket etmek, muhtarlıkla birlikte hareket etme vb. gibi eylemlerle yeniden o güzel günleri yakalayabiliriz diye düşünüyorum...

Ne mutlu Kuzguncukluyum diyene...



Kule Vinç Yatırımıyla Ev Kirasının 5 Katına Kadar Kazanç!

- ✓ Satış & Kiralama
- ✓ Teknik Servis
- ✓ Yedek Parça
- ✓ Yatırım Danışmanlığı

HEMEN ARAYIN

- +90 552 748 1728
- info@starcrane.com.tr
- Finans Şehir, İstanbul



in f You Tube Instagram
Web sitemiz ve sosyal medya hesaplarımız için kodu okutabilirsiniz.



BOĞAZİÇİ EMLAK

icadiye caddesi No:23/A
0532 625 88 78



97.5x130cm \ tüyb. \ Tevafuk.

Kuzguncuk Burger Coffe

Kuzguncuk'un samimi sokaklarında dumanı üstünde enfes burgerle tanışmaya hazır mısınız? Her ısırıkta taptaze malzemeler, özenle hazırlanmış soslar ve tam kararında pişmiş etin mükemmel uyumu...



Kuzguncuk, İcadiye Cd.No:44, 34674 Üsküdar/ İstanbul
Tel:(0216) 201 28 28

Doç. Dr. Olcay UÇAK

MASAL DİYARI KUZGUNCUK

Bir varmış, bir yokmuş. Çocukluğunuzda en sevdiğiniz masal neydi? O masalın bir gün gerçek olabileceğini hayal edin ve o hayal ettiğiniz masalın yaşandığı, denizle yeşilin kucaklaştığı bir köyde olduğunuzu düşleyin. İnsanların gülümsediği, hatır sorduğu ve sohbet ettiği. İşte orası Kuzguncuk.

Kuzguncuk denilince akıllara gelen, farklı kültürlerin birlikte mutlu yaşadığı, eski İstanbul'un saklı kalmış minyatürü. Bizler de bu farklılıkların peşine düşmeye karar verdiğimizde kendimizi Kuzguncuk'ta bulduk. İstanbul Aydın Üniversitesi İletişim Fakültesi'ndeki Medya ve Kültürlerarası İletişim dersimizde farklı kültürleri tanımanın, iletişim kurmanın önemini ve yollarını öğrenirken, İstanbul'da bu konuda sembol haline gelen Kuzguncuk bizi karşıladı. Dünyanın tek köy gazetesi Kuzguncuk Varlık Gazetesi ve İmtiyaz Sahibi Engin Şenol, kültürel zenginlikleri doğduğu kaynaktan aktarmayı amaçlayan yaklaşımıyla dersimize canlı bir örnek sundu.

Bu aşamadan sonra Engin Başçı hocamız ve öğrencilerimiz, Ayberk Akyıl, Mevlüt Tosun, Barış Ket, Emir Başaşıkoğlu ile birlikte köy ziyareti kaçınılmazdı. İstanbul Aydın Üniversitesi Bilim İletişimi Ofisi çalışmaları, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Fusun Terzioğlu ve Prof. Dr. Aybike Serttaş öncülüğünde yürütülüyor. Bu kapsamda Bilim İletişimi Ofisi etkinliğimizin amaçlarıyla örtüşen buluşma,

Kuzguncuk Derneği ve İSKİ Kültür Evi mekânlarında gerçekleşti. Sahilden İcadiye Caddesine doğru yürümeye başladığımızda caddenin cıvı cıvı insan kalabalığına, renkli dükkânların önündeki meraklı bakışlara şahit olduk. Belli ki, bizim gibi o günün ziyaretçileri de İstanbul'un bu nadide köyünü tanımaya ve fotoğraflamaya çalışıyordu. Kendilerine sınır konmadan her güzelliğin,

her yeşilin peşine düşen bu ısrarlı topluluk sakinliğin yakın zamanda değişeceğinin habercisi olabilir mi? Renkli evler mutlaka güzel ama çekim yapmadan o güzellik yaşanmaz mı? Bu soruları düşünerek, konuşarak sokaklarda dolaştık; Perihan Abla'nın, Şakir'in kapı

önlerine konuk olduk, değişimi kucakladık. Değişim kaçınılmaz biçimde Kuzguncuk'u ele geçirmeye başlamış görünüyor. Kalabalıklar ve gürültü hakimiyet kurmaya başlamış. Neyse ki, bu değişimin hızını yavaşlatmaya çalışan Kuzguncuk Derneği, lezzetli çayları ve sıcak sohbetleriyle zamanı durdurmak isteyenlere kucak açmış. 50 yılı aşan Kuzguncuklu olma geçmişiyle yeni gelenlerin birlikte sohbet edebileceği, anılarını paylaşabileceği ve yeni projeleri hayata geçirmeyi planladıkları bir mekân Kuzguncuk Derneği. Gazeteci Engin Şenol bizleri de buluşturdu, konuşturdu, kendimizi köyün yerlisi gibi hissetmemizi sağladı.

Burası aynı zamanda gazete yazılarının da görüşüldüğü, kararlaştırıldığı bir yer. Editör Engin Şenol Bey, gazetenin Başyazarı Cengiz Kaptanoğlu, gazete yazarlarından

Ali Bektan, Olcay Demir, Büşra Ekim Gürbüz ve gazeteye katkısı olan pek çok kişi burada fikirlerini paylaşıyor. Gördük ki gazetecilik, habercilik, hepimizin ortak noktası. Bir de yerel yayıncılık. Her sayı için özveriyle, el birliğiyle bir araya gelip imkânsız başarımlar ve kararlı bir biçimde 8. sayıya ulaşmışlar. Kuzguncuk'ta değişimin yanı sıra korunması gereken değerlerin toplumsal hafızaya eklenmesine çaba harcıyorlar. Farklılıkların öne çıkmadığı, her kültürün kendi zenginliğini katabildiği, ortak değerlerde buluştuğu, insana özgü yakınlık ve samimiyet yeni nesillere aktarılmalı.

Öğrencilerimizle birlikte derslerde okuduğumuz kültürlerarası iletişimin tam da böyle bir barış ve kültürel zenginlik ortamında sağlanabileceğine tanıklık etmiş olduk. Bilim iletişimini üniversitenin akademik bakışıyla anlatırken bizleri dinleyenlerden Dernek üyelerinden de Kuzguncuk halkının kültürel zenginliğinin nasıl yeşertildiğini öğrendik. Sadece masallar güzel son ile bitmiyormuş.

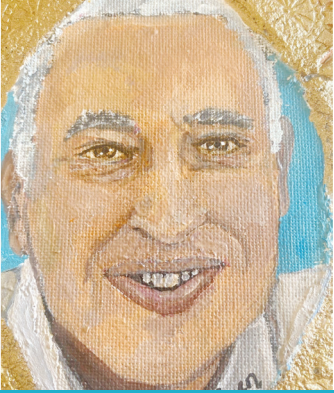


Bostanda üç elma

düşmüş.



GÖZLEM



Sami Özeren

Kuzguncuk'un Öz Kültürünü Korumak ve Herkesin Sorumluluğu

Çeşitli değerler bu topraklarda komşu olmuş, aynı sokaklarda yaşamış, birbirinin bayramını kutlamış, sevinç, hüznü ve yemeklerini paylaşmış, cenazesine katılmıştır. Bu çok kültürlü yapı, Kuzguncuk'u yalnızca bir semt olmaktan çıkarıp bir medeniyet mirasına dönüştürmüştür. Ancak bugün Kuzguncuk, tıpkı İstanbul'un pek çok kadim semti gibi, rant baskısı, popülerleşme, kimliksizleşme ve kültürel erozyon tehdidi altındadır. Son yıllarda artan kiralara, zincir kafelerin istilası, bilinçsiz restorasyonlar ve televizyon dizilerinin getirdiği aşırı ilgi, semtin öz kültürünü tehdit eden başlıca unsurlardır. Peki Kuzguncuk'un ruhu nasıl korunur? Bu sorunun cevabı, "beraberce". Halkın, misafirlerin, esnafın ve yöneticilerin üzerine düşen sorumlulukları yerine getirmesinde saklıdır. Ancak korumadan önce "kurma" meselesi vardır: Kuzguncuk'un öz kültürü, kendiliğinden ortaya çıkmış bir tesadüf değil, yüzyıllar boyunca inşa edilmiş bilinçli, bir arada yaşama pratiğidir. Bugün bu kültürü yeniden kurmak ve kalıcı kılmak için atılması gereken adımlar da en az

koruma kadar önemlidir.

Kuzguncuk Kültürünü Korumak

Kuzguncuk'un öz kültürü, farklı inanç ve etnik kökenlerden insanların yüzyıllar boyunca geliştirdiği ortak yaşam bilgisidir. Bu kültür, üç temel sütun üzerinde yükselmiştir; bir arada yaşama iradesi, mahalle dayanışması ve mekâna saygı. Günümüzde bu kültürü yeniden kurmak, bu üç sütunu güçlendirmekten geçer. Bir arada yaşama iradesi, Kuzguncuk'un en temel karakteri, birincil ögesidir. 2019 yılında yayımlanan akademik bir çalışma, Kuzguncuk'un "öz motive olmuş ve yöneten topluluk" modeliyle başarılı bir demokratik koruma ve yenileme süreci yürüttüğünü ortaya koymuştur. Bu modelin temelinde, farklı geçmişlerden gelen insanların ortak bir amaç etrafında birleşebilme yeteneği yatmaktadır. Kültürü yeniden kurmak, bu birleşme iradesini canlandırmak; eski ve yeni sakinlerin, farklı inanç gruplarının bir araya gelebileceği platformlar oluşturmak anlamına gelir. Mahalle dayanışması ise Kuzguncuk kültürünün ikinci temel taşıdır. Tarih boyunca komşular, birbirinin bayramında sofrasını paylaşmış, cenazesinde bulunmuş, geçmiş Kuzguncukluları unutmamış, mekanlarının önünü birlikte düzgün tutmuş, süpürmüştür. Bu dayanışma kültürünü yeniden kurmak, bugünün Kuzguncuk'unda da aynı pratikleri hayata geçirmek; yeni gelenlerin mahallenin bu kadim geleneğine uyum sağlamasını kolaylaştırmak demektir. Mekâna saygı ise Kuzguncuk kültürünün üçüncü ve belki de en görünür unsurudur. Dar sokaklar, ahşap konaklar, taş döşemeli yollar ve tarihi çeşmeler, bu saygının somutlaşmış halidir.

Kuzguncuk Halkı Ne Yapmalı?

Kuzguncuk'u korumanın ilk

adımı, burada yaşayanlardan geçer. Sementin öz kültürünü korumak, binaları muhafaza etmek kadar komşuluk ilişkilerini, mahalle hafızasını ve bir arada yaşama pratiklerini canlı tutmayı da gerektirir. Mahalle Hafızasını Yaşatmak ve Kültürü Korumak Kuzguncuk'un en büyük zenginliği, farklı inanç ve etnik kökenlerden insanların yüzyıllardır bir arada yaşamış olmasıdır. Bugün bu hafızayı yaşatmak, yaşlı sakinlerin anılarını derlemek, çocuklara semtin tarihini anlatmak, farklı kültürlerin bayram ve törenlerini birlikte kutlamaktan geçer. Halk, kendi arasında "komşuluk buluşmaları" düzenleyerek, yeni gelenlerin mahalle kültürüne entegrasyonunu sağlayabilir. Önemli olan, Kuzguncuk'u sadece bir yerleşim yeri değil, bir kültür havzası olarak görmek ve bu bilinci gelecek kuşaklara aktarmaktır.

Sivil Toplum Örgütlerini Güçlendirmek

Kuzguncuk'ta faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşları, semtin korunmasında kilit role sahiptir. Halk, Kuzguncuk Bostanı gibi nadir yeşil alanların imara açılması girişimlerine karşı birleşerek sesini yükseltmiş, kamu kurumlarının planlama ve yönetim eylemlerine karşı tepkisini ortaya koymuştur. Bu bilinç ve dayanışma, daha da güçlendirilerek sürdürülmelidir. Yeni dernekler kurmak, mevcut olanları desteklemek, halkın ortak sesini duyurabileceği platformları çoğaltmak, kültürün kurumsal temellerini güçlendirecektir.

Komşuluk Pratiklerini Canlandırmak

Kuzguncuk'un öz kültürü, evlerin kapısının komşuya açık olduğu, bayramlarda bir araya gelindiği, derneklerde kahve sohbetlerinin yapıldığı günlerde şekillenmiştir. Bugün bu pratikleri yeniden canlandırmak, eski sakinlerin semitten göç etmesini

engellemek ve yeni gelenlerin mahalle kültürüne uyum sağlamasına yardımcı olmak halkın elindedir. Uzun yıllardır Kuzguncuk'ta yaşayan ailelerin mülklerini satmak zorunda kalmaması için dayanışma ağları kurulmalı, kira artışlarına karşı ortak tavır geliştirilmelidir. Kültürün kurulması, aynı zamanda ekonomik dayanışmayı da gerektirir.

Ziyaretçiler Ne Yapmalı?

Kuzguncuk'a gelen ziyaretçiler, semtin popülerleşmesinin en önemli nedenlerinden biridir. Ancak bu ilgi, doğru yönetilmediğinde semtin öz kültürüne zarar verebilir. Ziyaretçilerin sorumluluğu; Kuzguncuk'a bir turist gibi değil, bir misafir gibi yaklaşmaktır.

Saygılı Ziyaret Kültürünü Korumak

Kuzguncuk, öncelikle bir yerleşim alanıdır. Dar sokaklarda yüksek sesle konuşmamak, sabahın erken saatlerinde veya gece geç saatlerde gürültü yapmamak, sakinlerin huzurunu kaçırmamak misafirlerin en temel sorumluluğudur. Evlerin önünde uzun süre fotoğraf çekilmek, özel hayatın mahremiyetini ihlal etmek anlamına gelebilir. Misafirler, Kuzguncuk'a geldiklerinde buranın bir yaşam alanı olduğunu, sadece güzel fotoğraflar çekilecek bir dekor olmadığını unutmamalıdır.

Yerel Ekonomiye Destekleyerek Kültüre Katkıda Bulunmak

Kuzguncuk'a gelen bir ziyaretçi, semtin kimliğini korumasına doğrudan katkıda bulunabilir. Bunun yolu, zincir kafeler yerine mahalle bakkalından su almak, yıllardır burada hizmet veren restoranlarda yemek yemektir. Sementin öz kültürünü ayakta tutan esnafa gittiğinde, Kuzguncuk'un zincirleşmesinin önüne geçilmiş olur. Misafirler, tercihleriyle semtin kültürel geleceğine yön verebilir.

Sementin Tarihini Öğrenerek

Gelmek, Öğrenerek Gezmek

Kuzguncuk'un sokaklarında dolaşırken, caminin, kilisenin ve sinagogun yan yana olduğunu görmek, semtin çok kültürlü geçmişini anlamadan bir anlam ifade etmez. Misafirler, semte gelmeden önce Kuzguncuk'un tarihi hakkında okuma yapabilir, rehberli turlara katılabilir veya en azından mahalle sakinlerine saygılı bir merakla yaklaşabilir. Bilinçli ziyaretçi, kültürün korunmasının en önemli müttefikidir.

Esnaf Ne Yapmalı?

Kuzguncuk'un esnafı, semtin can damarıdır. Yıllardır burada hizmet veren bakkallar, manavlar, restoranlar ve kafeler, mahalle kültürünün somutlaştığı yerlerdir. Ancak son yıllarda artan kiralara ve popülerleşme, geleneksel esnafın yerini butik mağazalara ve zincir kafelere bırakmasına yol açmaktadır.

Mahalle Kimliğine Sahip Çıkararak Kültürü Yaşatmak

Esnafın en büyük sorumluluğu, Kuzguncuk'un kimliğini korumaktır. Bu, sadece satılan ürünlerle değil, işletmenin görünümü, müşteriyle kurulan ilişki ve semte katkıyla da ilgilidir. Bir kafenin, mahalle sakinlerinin sabah kahvesini alıp sohbet ettiği bir yer olmaya devam etmesi, sadece "Instagram'lık" mekânların açılmasına izin vermemek gerekir. Esnaf, sattığı ürünlerle de semtin kültürünü yansıtabilir; geleneksel Kuzguncuk lezzetlerini yaşatmak, yerel üreticilerle çalışmak, zincir tedarik sistemleri yerine mahalle dayanışmasını tercih etmek, kültürün kurulmasına ve korunmasına katkı sunar.

Restorasyon ve İmar Kurallarına Uymak

Kuzguncuk'ta faaliyet gösteren işletmeler, özellikle restorasyon çalışmalarında son derece hassas olmalıdır. Esnaf, dükkânını yenilerken ruhsat almalı, koruma kurullarının kararlarına uymalı, özgün mimariyi bozacak

müdahalelerden kaçınmalıdır. 1997 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde tamamlanan bir tez, Kuzguncuk'taki geleneksel bir konutun restorasyon projesini ele almış ve bu tür çalışmaların titizlikle yürütülmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Günümüzde de aynı titizlik, her türlü yapısal müdahale için geçerlidir.

Dayanışmayı Güçlendirerek Kültürü Kurumsallaştırmak

Esnafın tek başına ayakta kalması zorlaştığında, dayanışma devreye girmelidir. Mahalle dernekleriyle iş birliği yapmak, ortak etkinlikler düzenlemek, birlikte hareket etmek, esnafın hem ekonomik hem de kültürel olarak güçlenmesini sağlar. Kuzguncuk'un esnafı, birbirine rakip değil, mahallenin bir parçası olarak hareket etmelidir. Esnaf dayanışması, aynı zamanda kültürel etkinliklerin finansmanına katkı sunarak semtin kültür hayatını zenginleştirebilir.

Yöneticiler Ne Yapmalı?

Kuzguncuk'un korunması nihai olarak yerel yönetimlerin ve merkezi kurumların aldığı kararlara bağlıdır. Koruma kurulları, belediyeler, bakanlıklar ve diğer kamu kurumları, semtin geleceğini belirleyen en önemli aktörlerdir. Ancak bugüne kadar alınan kararların ne ölçüde uygulandığı, akademik çalışmaların sık sık sorguladığı bir konudur.

Envanter Çalışmaları Yapmak ve Kültürü Belgelemek

Üniversitelerle iş birliği yapılarak Kuzguncuk'un kültürel ve fiziki envanteri çıkarılmalı, bu veriler gerekli kurumlarla paylaşılmalıdır. 2023 yılında yayımlanan bir akademik çalışma, Kuzguncuk Bostanı örneğinde, kentsel tasarım sürecine dahil olan "aktörlerin" incelenmesiyle, koruma sürecindeki güç ilişkilerinin, anlaşmazlıkların ve uzlaşmaların nasıl ortaya çıktığını gösteren bir araştırma yöntemi sunmuştur. Bu tür

analizler, yöneticilerin karar alma süreçlerini daha bilinçli yürütmesine olanak tanır. Düzenli envanter çalışmaları, semtin fiziksel ve kültürel durumunun izlenmesini sağlar.

Tasarım Rehberleri Oluşturarak Kültürü Yönlendirmek

2025 yılında yayımlanan bir çalışma, Kuzguncuk-Bereketli Sokağı örneğinde, tarihi çevrenin sürdürülebilirliği için "dolgu yapı tasarım rehberleri" oluşturulması gerektiğini vurgulamıştır. Bu rehberler, koruma alanlarında yapılacak müdahaleleri standartlaştırmak, yeni yapılaşmayı yönlendirmek, canlılık, güvenlik ve sosyal etkileşim alanları oluşturmak için büyük önem taşır. Yöneticiler, bu tür rehberleri hazırlayarak, geçmişten geleceğe taşınması gereken referansları belirleyebilir ve yeni yapılaşmanın tarihi dokuya saygılı olmasını garanti altına alabilir.

Katılımcı ve Şeffaf Yönetim Anlayışını Benimsemek

Kuzguncuk, koruma sürecinde halkın katılımı ve yerel inisiyatifin entegrasyonu açısından başarılı bir model sunmaktadır. 2019 tarihli akademik bir çalışma, Kuzguncuk'ta eski ve yeni sakinlerin bir araya gelerek ortak haklarını, ihtiyaçlarını ve beklentilerini savunmak için nasıl birlikte hareket ettiğini, bu ihtiyaçların ve miras değerlerinin nasıl daha eşitlikçi ve sürdürülebilir çözümlerin aracı haline geldiğini incelemiştir. Yöneticilerin bu modeli dikkate alarak, karar alma süreçlerine halkı ve sivil toplum kuruluşlarını dahil etmesi, alınan kararların şeffaf bir şekilde kamuoyuyla paylaşılması gerekir.

Kentsel Dönüşüm Baskısına Karşı Duruş Sergilemek

"Kentsel dönüşüm" adı altında yıkım-yenileme projeleri, Kuzguncuk gibi tarihi dokusu hassas semtler için büyük tehdit oluşturmaktadır.

Yöneticiler, bu tür projelere izin vermek yerine, "yerinde dönüşüm" ve "sağlıklaştırma" modellerini benimsemeli, binaların güçlendirilmesini teşvik etmeli, yıkımı sadece zorunlu hallerde izin vermelidir. Ayrıca, farklı aktörlerin koruma ve yenileme süreçlerindeki etkileşimlerini inceleyen araştırmalar, yöneticilerin daha kapsayıcı ve bütüncül kararlar almasına yardımcı olabilir.

Sonuç: Ortak Bir Sorumluluk

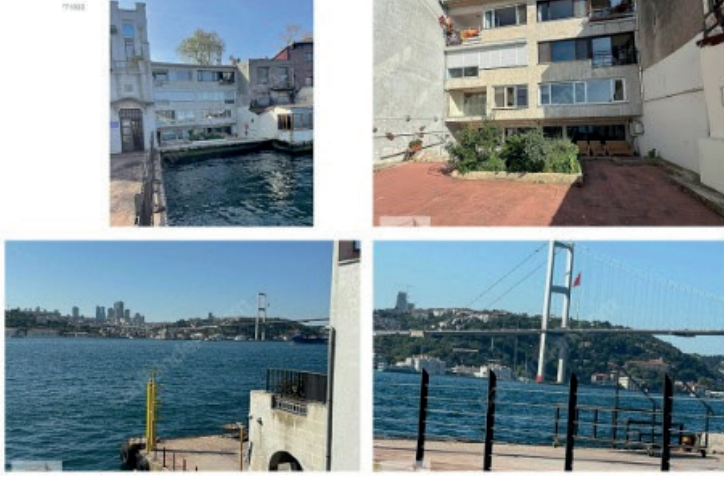
Kuzguncuk'un öz kültürünü kurmak ve korumak, tek bir kişinin, kurumun veya grubun üstesinden gelebileceği bir iş değildir. Bu, halkın, misafirlerin, esnafın ve yöneticilerin ortak sorumluluğudur. Her bir grup, kendi konumundan hareketle semte katkı sunabilir: halk mahalle hafızasını yaşatarak ve komşuluk pratiklerini canlandırarak; misafirler saygılı bir ziyaretçi olarak ve yerel esnafı destekleyerek; esnaf kimliğine sahip çıkarak ve dayanışmayı güçlendirerek; yöneticiler ise envanter çalışmaları yaparak, tasarım rehberleri oluşturarak, katılımcı yönetimi benimseyerek ve kentsel dönüşüm baskısına karşı duruş sergileyerek.

Unutulmamalıdır ki Kuzguncuk yalnızca bir semt değil, farklılıkların bir arada var olabileceğini gösteren, insanlığa umut veren bir medeniyet mirasıdır. Bu mirası korumak, hepimizin insanlık borcudur. Aynı zamanda bu kültürü yeniden kurmak, geçmişten devraldığımız bu eşsiz birikimi geleceğe taşımak, hepimizin ortak gayesidir. Kuzguncuk'un dar sokaklarında, yan yana duran ibadethanelerinde, taş döşemeli yollarında ve birbirine selam veren komşularında, camlardaki çiçek, kedileri ile yaşayan bu kültür, ancak hep birlikte sahip çıktığında yaşamaya devam edecektir.

Kuzguncuk Emlak

"GEÇMİŞTEN BUGÜNE
KUZGUNCUK'UN EMLAK HAFIZASI."

KUZGUNCUKTA BOĞAZA BİR ADIM
MESAFEDE YALI DAİRESİ!



✓ 58.000.000 TL

- ✓ 2+1 – 80 m² kullanışlı planı
- ✓ Aydınlık yapısı ve eşsiz konum
- ✓ Hem yatırım hem yaşam için ideal bir fırsat

KUZGUNCUK DA CADDE ÜSTÜ
MÜSTAKİL BİNA



✓ 20.000.000 TL

- ✓ Kuzuncuk da Cadde üstü
- ✓ 50 m2 taban oturumlu
- ✓ 4 katlı 2 ci derece tarihi eser
- ✓ Müstakil bina

ALTUNİZADE 'DE OFİS İŞYERİ



✓ 25.000.000 TL

- ✓ Altunizade'de Academic Hospital'ın Karşısında
- ✓ Yeni Plaza katı bağımsız daire
- ✓ Bina yapım yılı 2019
- ✓ Otoparklı
- ✓ Yangın merdivenli
- ✓ Metroya 5 dakika mesafede
- ✓ 3.kat net 150 m2 2+1 Büyük ferah ofis

REVA EVLERİN DE 5+1 EŞYALI SATILIK
VİLLA



✓ 25.000.000 TL

- ✓ Arsa Alanı: 400 m²
- ✓ Kat Sayısı: 3 Katlı Oda Sayısı: 5+1
- ✓ Durumu: Eşyalarıyla birlikte verilecektir. (Eşyalar sadece 20 gün kullanılmıştır.)
- ✓ Muhteşem deniz ve doğa manzarası
- ✓ Özel yüzme havuzu
- ✓ Şömine Kapalı veranda Modern mimari
- ✓ Geniş teras ve balkonlar Aydınlık, ferah iç mekânlar

Kuzguncuk Kavurmacısı

Günlük Taze Üretim • Geleneksel Anadolu Lezzeti •



📍 Kuzguncuk Mahallesi, İcadiye Caddesi,
Tufan Sokak, No:3, Üsküdar

☎ +90 532 381 74 22

📷 @kuzguncuk.kavurmacisi

“Gelenekten gelen lezzet”

DİPNOT



Ömür Kahraman

Kuzguncuk'un Mahalle Kültürünü Yaşatmak Hepimizin Elinde

Kuzguncuk yalnızca güzel sokaklardan, renkli evlerden ya da ziyaretçilerin ilgisini çeken kafelerden ibaret değildir. Bu mahalleyi özel yapan şey, yıllardır sürdürülen komşuluk ilişkileri, ortak hafıza ve birlikte yaşama kültürüdür. Ancak değişen şehir hayatı içinde bu kültürün kendiliğinden korunması artık mümkün değil. Mahalle ruhu, ancak mahalle sakinlerinin bilinçli çabasıyla yaşayabilir.

Öncelikle komşuluk ilişkilerini canlı tutmak büyük önem taşıyor. Küçük selamlaşmalar, kapı önü sohbetleri ve dayanışma alışkanlıkları mahalle bağlarını güçlendirir. Yeni taşınan komşuları tanımak ve ihtiyaç anında birbirine destek olmak Kuzguncuk'un en eski geleneğidir.

Mahalle esnafını desteklemek de bu kültürün temelidir. Zincir işletmeler yerine yerel dükkânları tercih etmek yalnızca ekonomik değil, sosyal bir dayanışmadır.

Bir başka önemli sorumlulukta mal sahiplerine düşüyor. Daha yüksek kira uğruna mahalle dokusunu zedeleyecek kısa süreli ya da uyumsuz kiralamalardan kaçınması da Kuzguncuk'un kimliğini korumak açısından önemlidir. Mahalle, yatırım alanı değil yaşam alanıdır.

Kuzguncuk'un çok kültürlü yapısı ise en kıymetli miraslarımızdan biridir. Yahudi ve Hristiyan komşularımızın mahallede varlığını sürdürebilmesi, ibadethanelerin açık ve yaşayan mekânlar olarak kalması bu kültürel hafızanın devamı için hayati değerdedir. Farklı inançların yan yana varlığı, Kuzguncuk'un geçmişten bugüne taşıdığı hoşgörü geleneğinin simgesidir.

Mahallenin sessiz sakinleri olan kedilere sahip çıkmaya devam etmek de bu kültürün bir parçasıdır. Sokak

hayvanlarına gösterilen şefkat, Kuzguncuk'un insani yüzünü yansıtır ve mahalle dayanışmasının günlük hayattaki en görünür örneklerinden biridir.

Mahalle kimliğini turistik bir görüntüye indirgememektir. Ziyaretçiler elbette mahalleye canlılık katar; ancak mahalle sakinlerinin günlük yaşam alışkanlıklarını sürdürmesi, Kuzguncuk'un gerçek karakterini korumasını sağlar. Mahalle, fotoğraf fonu değil; yaşayan bir topluluktur.

Ortak alanlara sahip çıkmak, sokakları temiz tutmak ve çocukların güvenle büyüyebileceği bir ortamı korumak hepimizin sorumluluğudur. Çünkü bir mahalleyi ayakta tutan şey binalar değil, birbirini gören ve önemseyen insanlardır.

Kuzguncuk Bostanı gibi ortak mekânlar yalnızca fiziksel alanlar değil; birlikte üretmenin ve paylaşmanın sembolleridir.

Mahalle kültürü kuşaktan kuşağa aktarılmalıdır. Çocukların sokakta güvenle oynayabildiği, büyüklerin deneyimlerini paylaşabildiği bir ortam yaratmak, geleceğin Kuzguncuk'unu şekillendirir. Hikâyeler anlatıldıkça, gelenekler paylaşıldıkça mahalle yaşamaya devam eder.

Kuzguncuk'u korumak büyük projelerle değil, her gün tekrarlanan küçük davranışlarla mümkündür. Mahalle kültürü, kapıdan çıkıp komşuya söylenen bir "Günaydın" ile yaşamaya devam eder.

Kuzguncuk İlkokulu Restorasyon Çalışmalarına Sıkı Takip



Kuzguncuk İlkokulu restorasyon çalışmaları hızla devam ediyor. İstanbul Valiliği Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı Müdür Vekili Salih Zengin Bogenç ile Kuzguncuk Derneği yönetimi beraberce ilkokuldaki restorasyon çalışmalarını yerinde incelediler. Şimdi beklenen şu: Restorasyonun zamanında bitirilip çocuklarımızın kendi yuvalarına dönmeleri.



Şampiyon Ali Osman Şahin (Lazkopat) Wipeaut rekortmeni) Kuzguncuğun sevilen berberi Murat'ın koltuğunda...



Deniz Güney "Ulus Profiterol" Hep aynı noktada..."



Aydın Voyvotoğlu

Kuzguncuk'ta Bahar

Bahar gelmiş Kuzguncuk'a yeniden

İcadiyeyi sarmış yasemin kokusu

Kaldırımlar sıralanmış sokak sokak

Cumbalı evler, Bican Efendi Yokuşu

Bahar gelmiş Kuzguncuk'a yeniden

Vapur sesleri, dalgaların uğultusu

Tarih fısıldıyor her köşesinden
Gökyüzünde mavinin binbir türlü

Bahar gelmiş Kuzguncuk'a yeniden

İstanbul Boğaziçi'nin en güzel kızı

Çılgık çılgık uçuşur kuşlar martılar

Kuzguncuk kalbimin Nihavend şarkısı

Kuzguncuk: İstanbul'un Renkli Ahşap Fısıltısı

İstanbul'un Anadolu yakasında, Boğaz'ın sakın bir kıvrımında saklı durur Kuzguncuk. Burası sadece bir semt değil; zamanın yavaş aktığı, dar sokakların tarih anlattığı, renkli cephelerin birbirine komşu olduğu yaşayan bir mimari müzesidir. Yürürken ayaklarınız Arnavut kaldırımlarına değdikçe, sanki eski bir İstanbul kartpostalı içinde kaybolursunuz.

Kuzguncuk'un mimarisi, Osmanlı sivil konut geleneğinin en zarif ve en samimi örneklerini barındırır. Daracık vadide, yokuşlu sokaklarda sıralanan evler genellikle iki veya üç katlıdır. Zemin katlar çoğu zaman taştan veya kâgirden yapılırken, üst katlar hafif ve esnek ahşap karkas sistemiyle yükselir. Bu yapı tarzı, hem depreme karşı dayanıklılık sağlar hem de Boğaz'dan esen yeli içeri davet eder. Yüksek tavanlar, geniş saçaklar ve özellikle cumbalar... Ah, o cumbalar! Sokağa nazır küçük çıkmalar, mahremiyeti korurken ışığı ve manzarayı eve taşır. İnce oyma işçilikleri, kafesli pencereleriyle cumbalar, Kuzguncuk sokaklarına ritim katan en romantik mimari unsurdur.

Evler tek tip değildir; tam tersine, rengârenk bir mozaiktir. Pembe, sarı, turuncu, mavi... Her biri ayrı bir hikâye anlatır. Bazıları sade ve mütevazıdır, bazıları ise işlemeli kapı tokmakları, süslü balkon demirleri ve geniş bahçeleriyle eski konakların küçültülmüş hali gibidir. 19. yüzyıldan kalan bu ahşap evler, semtin çok kültürlü geçmişini de yansıtır. Rum, Ermeni, Yahudi ve Türk ailelerin birlikte yaşadığı dönemde inşa edilen yapılar, farklı zevkleri aynı sokakta buluşturmuştur. Bazılarında Balyan Kardeşler gibi dönemin usta mimarlarının izi olduğu söylenir; örneğin İcadiye Caddesi'ndeki Nail Kitabevi binası, zarif detaylarıyla hâlâ hayranlık uyandırır. Kuzguncuk'un mimarisi sadece evlerden ibaret değildir. Sementin ruhu, ibadethanelerin yan yana duruşunda gizlidir. İcadiye Caddesi üzerinde cami, kilise ve sinagogun komşuluğu, İstanbul'un hoşgörüsü mimarisinin en güzel örneğidir. Surp Krikor Lusavoriç Ermeni Kilisesi kubbesiyle

MİMARCA



Vigan Ercan

yükselirken, hemen yanı başındaki Kuzguncuk Camii mütevazı minaresiyle selamlaşır. Biraz ileride sinagoglar sessizce bekler. Bu yakınlık, taş ve tuğlanın ötesinde bir barış mimarisidir; duvarlar değil, ortak yaşamı örer.

Dar sokaklar, merdivenli yokuşlar ve yeşil doku da mimariye eşlik eder. Kuzguncuk Bostanı gibi kadim tarlalar, evlerin arasında nefes alır. Ulu çınarların gölgesinde, ahşap evlerin rengi daha da canlanır. Yangınlardan, depremlerden ve zamanın aşındırmasından nasibini alan bu doku, son yıllarda restorasyonlarla yeniden canlandırılıyor. Ancak restorasyonun hassas olması şart; çünkü Kuzguncuk'un büyüğü, o eski ahşabın kokusunda, cumbanın gölgesinde ve sokakların samimiyetinde yatar. Bugün Kuzguncuk'a gittiğinizde, bir film setinde gibi hissedersiniz. Perihan Abla Sokağı'nda rengârenk evler dizilir, Simitçi Tahir Sokak'ta nostalji ağır basar. Ama bu sadece fotoğrafik bir güzellik değildir. Burada mimari, insanla iç içedir. Komşular cumbadan selamlaşır, bostanda sebze yetiştir, eski fırınlardan simit kokusu yükselir.

Kuzguncuk, İstanbul'a "eskiyi koru, yeniyi acele etme" diye fısıldayan bir semttir. Ahşap evleri, cumbaları, renkli cepheleri ve yan yana duran ibadethaneleriyle bize şunu hatırlatır: Gerçek mimari, sadece bina yapmak değil; bir arada yaşamayı, belleği ve huzuru inşa etmektir.

Bu kadim semtin sokaklarında yürürken, kendinizi hem geçmişte hem de bugünde hissedersiniz. Belki de İstanbul'un en güzel yanı budur: Tarih, taşta ve ahşapta değil, hâlâ yaşayan bir dokuda saklıdır.

İç Mimar ve Tasarımcı

BİYOGRAFİ



Ertuğrul Alptekin

Kadir Güngör

Gömlekçi Kadir, Şoför Kadir, Horozcu Kadir... Yani Kadir Amcam. Başka lakabı var mıydı bilmiyorum ama onun bitirimsizliğini çok duydum. Abisi Dursun Güngör'le Mahmutpaşa'nın tozunu atarlar onlarca kişinin arasından çıkıp karakola ifade vermeye gittiklerinde polisler şaşırıp; **"Ulan iki kişi mi sizi bu hale soktu"** diye kavga ettikleri adamlarla dalga geçerlermiş.



Kadir Amca'yı çocukluğumdan beri de tanırım. Kuzguncuk Dereboyu'nda otururlardı. Bakkal Nesim Amca'yla Sara Teyze'lerle karşılıklı komşuydular. Evleri iki katlı, eski bir İstanbul eviydi. Kadir Amca'nın oğlu Metin, evin eskiden bir papaza ait olduğunu söylerdi.

Bahçeleri çok büyüktü. Bir sarnıcı vardı. Tabii ben 60'lı yıllardan bahsediyorum; onlar 1963 yılında üçüncü çocuklar Çetin 7 aylıkken Kuzguncuk'a yerleşmişler..

Sarnıcın hemen yanında bir kümes bulunurdu. Ve meşhur dövüş horozları...

Kadir Amca'nın özel merakıydı. Ama sadece zevk için yapardı. Horozlarının küçük pansumanlarını, adeta bir operasyon titizliğiyle, saf ispiro ve keskin bir bıçakla yapmaya çalışırdı.

Bahçede mutlaka kurt köpeği benzeri bir köpek olurdu. Metin ve Çetin, ağızlarını doldura doldura köpeklerinin **"kurt köpeği"** olduğunu söylerdi. Bu da bizim çok hoşumuza giderdi. Sonuçta bir kurt köpeği, biz çocuklar için büyüleyici bir şeydi.

Köpekler zaman zaman değişirdi ama isimleri hiç değişmezdi: "Tarzan". Bu isim de film kahramanı Tarkan'dan gelirdi; bu da bizi daha da heyecanlandırırdı. Tarzan evin artan yemekleriyle beslenirdi, biz de bazen ona bisküvi verirdik.

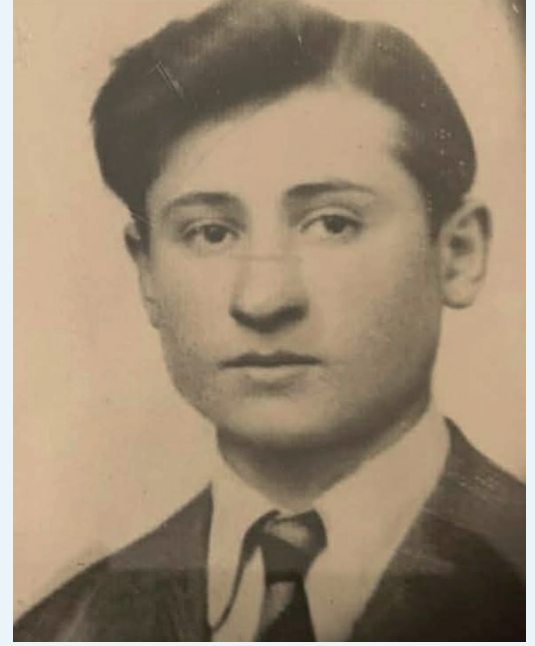
Bahçede kiraz, muşmula, Trabzon hurması, dut, incir ve ayva ağaçları vardı. Birkaç kuyu da bulunurdu ama hepsi onların tabiriyle **"kör kuyu"** ydu; yani kullanılmıyordu. Asmalarla dolu, muhteşem bir bahçeydi.

Ama bazı afetlere karşı savunmasızdı. Şiddetli yağmurlarda bahçeyi sel basar, bütün aile suyla dolan sarnıktan tavukları kurtarmaya çalışırdı. Evin her ferdini tanırım; çünkü adeta içlerinde büyüdüm.

Kadir Amca'nın yeşil bir pikap arabası vardı. Arkasında klasik bir kasa yoktu; yaklaşık bir metre yüksekliğinde kapalı bir bölüm yapmışlardı ve pazarlarda satacakları gömlekleri orada depolarlardı. Sabah gider, bazen bir hafta sonra dönerdi. Şehir şehir dolaşıp pazarlarda mal satardı.

Ben o pikabın şoför koltuğuna oturur, içindeki pikabı karıştırır, plak koyar, kornasına basardım. Bana hiç kızmazlardı. Geçmişlerinde Cihangir'de çeşitli işlerde çalıştıklarını da biliyorum. Bir süre daha gömlekçilik yaptıktan sonra, sanırım lacivert bir Chevrolet taksi aldı ve Kuzguncuk durağında çalışmaya başladı.

Çok asabi bir yapısı vardı; çocukken ondan korkardım. Elindeki çakıyla



"Kestim, kestim!" diye şaka yaparak üzerime yürürdü. Bunun bir oyun olduğunu büyüyünce anladım. Çocuklarını koruma içgüdüleriyle sert bir tavırla büyütülmüştü.

Oğulları Çetin ve Metin, kızları Mükerrerem ve Jale bizim arkadaşlarımızdı. Jale aralarında en şanslı olanıydı; tabiri caizse "tekne kazıntısıydı." Kadir Amca onu çok sever, biraz da şımartırdı. Aslında tüm aile Jale'ye ayrı bir sevgi beslerdi.

Bahçeleri çoğu zaman kalabalık olurdu. Akrabalar gelir, sohbet edilir; araçlarda bir arıza varsa imece usulüyle tamir edilirdi. Kadir Amca'nın bacanağı motor ustasıydı ve bahçedeki tamir işlerinin baş kahramanıydı.

Bir gün kümeslerine hırsız girmişti. Gece çıkan seslerle uyandık. Kadir Amca eline küreği alıp hırsızın kafasına vurmuştu; adamın başından kan akıyordu. Heyecandan iç çamaşırlarıyla dışarı fırlamıştı. Sonrasında adamı karakola götürmüştü.

Babamla da arkadaşlıkları vardı. Komşuluğumuz çok iyiydi. Evlerinde çok yemek yedim. Çocuklarıyla sürekli kavga eder, sonra barışırdık. Çocukluk işte... Bazen kendi kendime, **"Keşke o günlere dönsem de yine onlardan dayak yesem"** diye düşündüğüm bile olur.

Mükerrerem çok heyecanlı biriydi. Bazı ünlü film artistlerine özenir, onlar gibi davranıp arkadaşlarıyla eğlenirdi. Umarım kızmaz ama benim gözümde onun idolleri Türkan Şoray ve Neşe Karaböcek'ti. Gerçekten de onlara benzerdi; güzel bir kızdı.

Küçük kardeş Jale ise ailenin en hareketlisiydi. İstediklerini yaptıran, özellikle babası tarafından çok şımartılan, hiperaktif ve sevimli bir çocuktü.

Metin, Mükerrerem'in küçüğüydü. Hayalleriyle baş etmekte zorlanan, çoğu zaman yaptıklarını abartan, Cüneyt Arkın hayranı neşeli bir arkadaşımı.

Çetin, yani "Piç Çetin", biraz daha zorluklarla büyüdü. Hayatında başarısızlıklar oldu ama dayanıklılığı sayesinde sonunda istediği ve hak ettiği hayata kavuştu. Yaşıtımdı ve onu da en az diğerleri kadar severim.

Asıl kahramanımız olan Kadir Amca'nın eşi Güzide Teyze ne yazık ki kötü bir hastalığa yakalandı ve vefat etti. Annemin de çok yakın arkadaşı ve komşusuydu. Bu olay Kadir Amca'nın ve çocukların hayatını altüst etti. Yıllarca "anne" dedikleri insanı kaybetmek kolay değildi.

Bir süre daha o evde yaşadılar. Mükerrerem evlenmiş, ayrı eve çıkmıştı. Çetin Japonya'ya gitti. Metin önce servis minibüsüyle çalıştı, sonra onu satıp kendi işini kurdu. Jale de evlendi, çocukları oldu.

Zamanla herkes kendi hayatına dağıldı. Kadir Amca yeniden evlendi ve evi sattı. Buna ben bile üzülmuştüm. Çünkü çocukluğumun en güzel anıları o bahçede geçmişti.

Sonrasında Beylerbeyi'nin üst taraflarında bir yerlerde yaşamaya başladı. İyi ya da kötü, kendi hayatını yaşadı. Ama çocukları onu hiç yalnız bırakmadı. Bugün hepsi kendi hayatlarında mutlu. Kuzguncuk'tan bir yaprak daha düşmüştü.

Kadir Amca'ya ve eşi Güzide Teyze'ye Allah'tan rahmet diliyorum. Nurlar içinde uyusunlar.



Kadir Amca(Güngör)'ün evinin bahçesi burası. Solda Rahmetli Güzide Teyze, yanında annem Ayşıl Alptekin, sağ başta olan esim Nilgün Alptekin, ondeki kız çocuğu benik kızım Begüm Alptekin, erkek çocuk ise Piç Çetin'in oğlu Ali Feyyaz. Bu fotoğraf 1991 yılı gibi.

NAZIM HİKMET'İN MEZARININ GELMESİNE İZİN ÇIKMADI

Kuzguncuk'luların yaşadığı yıllarda Sara Teyzesi olan Sara Okçugil'e biz Büyükanne derdik. Onun Yalısının kapısı herkese açıktı.

Nazım Hikmet' in teyzesi idi. İkinci eşi Avni Amca Türkiye'nin ilk Elektrik Mühendislerinden biriydi.

Avni Bey ve Sara Hanım onun görevi gereği Rize'de bulunuyorlardı. Elektrik üretecek barajın inşaatında çalışıyordu. 3 Haziran 1963 tarihinde Nazım Hikmet Moskova'da vefat etti. Aradan bir süre geçtikten sonra Rize'de bulunurken Karakol'dan bir polis gelerek Başkomiser'in kendisini görmek istediğini söyler. Sara Hanım giyinip karakola gider. Başkomiser Nazım Hikmet ile olan yakınlığı biliyordur. Ona Nazım'ın vefat ettiği haberini verir. Bir teyze olarak bu habere çok üzüldüm der. Daha sonra iş bitince İstanbul'a dönerler.

1963'de şimdiki gibi iletişim olanakları yoktur. Nazım Hikmet Moskova Mezarlığı'nda defnedilmiştir. Onun isteği ise Anadolu'da bir çınar ağacının altında mezarı olsun orada yatsındı.

KÜLTÜR BAKANI NAZIM'IN MEZARINI NAKLETMEK İSTİYOR

1995 senesinde dönemin Kültür Bakanı Fikri Sağlar ile olan yakın dostluğum sürüyordu. O günlerde Fikri Bey bir açıklama yaparak Nazım Hikmet'in mezarını Türkiye'ye getirmek istediğini ve bunun içinde yazışmalara başladığını açıkladı. Gazetelerde bu haber çıkınca hemen Büyükanneyi arayıp konu hakkında ne düşündüğünü sordum. Röportaj yapacağımı

BİR ZAMANLAR KUZGUNCUK



ALİ BEKTAN

söyledim. Hemen Kuzguncuk'a yalıya geldim. Sara Hanım bu mezarın nakil işine karşı olduğunu belirterek gerekçesini de şöyle açıkladı: " Nazım ölünce Anadolu'daki bir şehirin mezarlığına gömülmesini isterdi. Burasının 'da Bursa olduğunu açıklamıştı. Çünkü 1940-1950 Yılları arasında Bursa Cezaevi'nde yatmıştı. Mezarın Türkiye'ye getirilmesi güzel olur ama onun mezarına sahip çıkamazlar ve saldırılar olur. Böyle bir ortamda kalır. O yüzden biz aile olarak karşıyız. Nakledilmesin "

Bu haberi Günaydın Gazetesi'nde kullandıktan sonra Fikri Sağlar ailenin kararına saygı duymak gerekiyor diyerek Nazım Hikmet'in mezarının nakledilemsinden vaz geçti.

Türkiye daha o zamanlar'da hala sağ ve sol fikir ayrıklılığı içinde olduğundan bu karar doğruydü. Bugün dünya değişti belki nakledilip bir anıt mezar yapılısa güzel olur.

Kuzguncuk tarih boyunca çok önemli güzel insanlara sahip olmuştur. Ünlü isimlerin yazarların, şairlerin ve ressamların büstlerinin bir parka konmalarını öneririm. Büstlere de onların kim olduklarını ve neler yaptıkları yazılır. Gelecek nesillere bir kültür hazinesi bırakılmış olur.



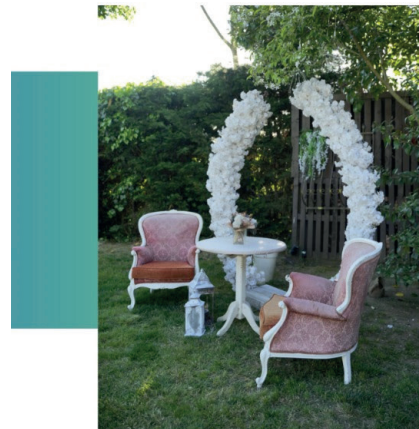
klas köfte

köfte piyaz uğra bize bu yaz



Ceromony Kanlica

Ceromony Kanlica, özel günlerinizi en mükemmel şekilde kutlamanız için size benzersiz bir deneyim sunuyor. Ceromony Kanlica olarak misyonumuz, konuklarımıza unutulmaz anılar yaşatmak zarif seçkin ve benzersiz bir etkinlik deneyimi sunmaktır. Etkinlik sektöründe yenilikçi ve ilham verici bir marka olarak tanınmak; kalite ve estetiği ön planda tutarak, sektörün öncüsü olmak. Ceromony Kanlica, özel günlerinizi en mükemmel şekilde kutlamanız için size benzersiz bir deneyim sunuyor. Şehrin büyüleyici manzarası eşliğinde, sıklığı ve kaliteyi bir araya getiren hizmetlerimizle düğün, nişan, doğum günü gibi tüm özel anılarınızı unutulmaz kılıyoruz.





Hikmet Amca

Hikmet amca bu yolları öylece yürümüyor... Her adımında bir hatıra, her duruşunda bir ömür var.

96 yaşında...

Ve hâlâ yürürken onlarca kişiyi selamlayarak, denizin kokusuna karışan, martı sesleriyle uzayıp giden sahil yoluna doğru ilerliyor. Elindeki baston sadece yere değil, geçmişine de dayanıyor sanki.

Belki gençliğinde hızlı geçtiği bu kaldırımlardan, şimdi yavaş yavaş ama daha derin izler bırakarak geçiyor.

Kim bilir...

Bu sokaklarda bir zamanlar koşarak yetiştiği bir iş, ya da kalbini hızlandıran bir buluşma vardı. Şimdi ise adımları ağır, ama içi dolu. Yılların yükü omzunda değil, kalbinde birikmiş gibi.

Hikmet amca yürürken aslında sadece bir yol kat etmiyor;

bir ömrü, biriktirdiği sessiz hikâyeleri taşıyor. Ve belki de en çok şunu anlatıyor bize: İnsan yaşlandıkça yavaşlamaz... Sadece her adımın kıymetini daha iyi bilir. Ve bazı yollar vardır... İnsanı değil, hatıraları yürütür.

OYA COŞKUN

ZANAAT, SANAT VE KUZGUNCUK

Onur Topaloğlu

Yedi veya sekiz yaşlarındayken, o atölyesinin duvarları koca koca saatlerle dolu rahmetli dedem Mehmet Sait Güzeldemirci'nin odası kimi zaman kekik yağı, kimi zaman da ispirto kokardı. Kıyıda köşede bir sürü farklı madeni taş, camlı dolaplarında ve kullanışını bilmediğim metal aletler de geniş masasında dururdu. Saatçi ve madenciydi...

Kendisi eski İstanbul insanıydı. Gençliğinde Maraş'tan gelmiş, o zamanın değerli okullarından Haydarpaşa Lisesi'ni bitirmiş, önce Kandilli'de Can Yücel ile komşu olduğu bir evde ailesini geçindirmiş, sonrasında da mahallemiz Kuzguncuk'a taşınmıştı.

Bir gün beni ve kuzenimi odasına çağırdı ve karşısına oturttu. **"Paşalar, hayatta bir zanaatiniz olmalı."** dedi. Ve bizden saat tamiri için birer tornavida takımı gibi bir ekipman almamızı istedi. **"Ben size bu zanaati öğretebilirim..."**

O aralar günler boyu tekrar ettiği bu cümle kafamın dibine adeta kazınmıştı. Bahsettiği ve zaman zaman bana belirttiği "zanaatkar" kelimesini o yaşlarda nasıl kavrayabilecektim. Yıllar geçtikçe ise an be an öğüdünü anlamaya başladım.

Zanaatkarlar, ustalar, sanatçılar... Bu değerli insanlar toplumu adeta sırtlayan, topluma bir nevi yön gösteren ve toplumu ileriye götürebilecek insanlar...

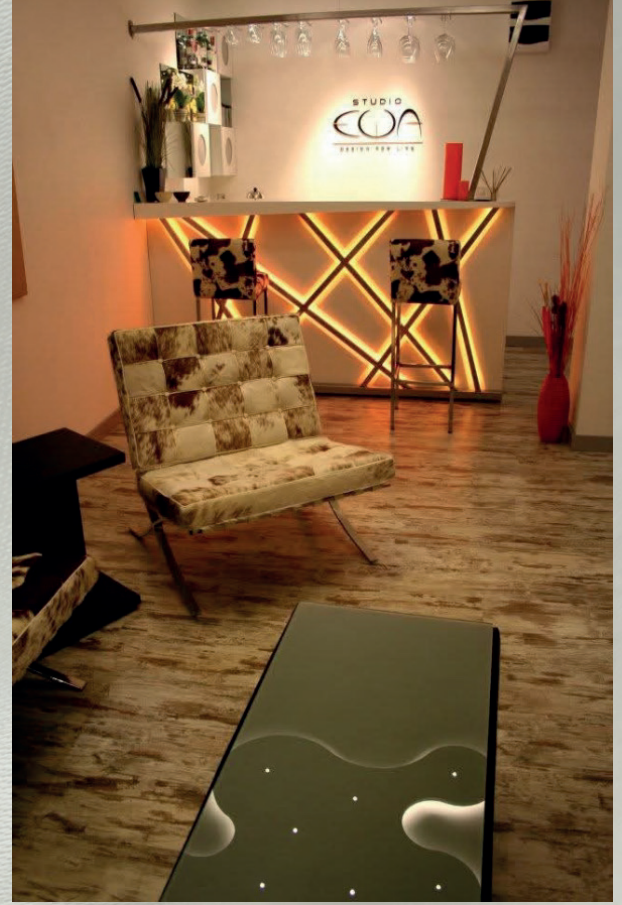
Kuzguncuk'ta bu konuda hala koca bir zenginlik içerisindeyiz. Küçük nüfuslu mahallemizin en az 2-3 sanat galerisi ve bir sürü değerli sanat atölyesi bulunmakta. Mesela elimdeki market poşetleriyle bir serginin açılışına değerli İmoga Art'ta katılıp mesleğim için ufkumu açabiliyorum. Mahallenin manavından alışveriş yaptıktan sonra hemen yanındaki Mona Art'a uğrayıp harika yeni tabloları göz gezdirebiliyorum. Hemen yanındaki değerli atölyede ise bir ustanın bu aralar ufak tefecik evleri sulu boyayla veya akrilikle boyarken işini izlemek harika. Bir başka sokakta seramik, bir başka sokakta ise bazen eski plaklardan müzik... Değerli karikatürist sanatçılarımız da mahallemizde çalışmalarına devam ediyor.

Böyle küçük nüfuslu bir mahallede bu kadar farklı sanat dallarından üretken insanların bulunması gerçekten büyük bir hazine. Bu güzel mozaik önce Kuzguncuk'a, sonra da toplumumuza ufuk açıyor, keyif ve heyecan veriyor.

Caddemiz İcadiye'ye doğru tamamen kafelerle şekil bulmuş durumda. Yaşlı büyüklerimiz ve emeklilerimizin rahat rahat oturabileceği bir kahvesi de kalmadığına üzgünüm. Bu konuda mahalle büyüklerimizin girişimlerinin haberleri umut verici. Öbür türlü bir bardak çayın veya Türk kahvesinin bu kadar yüksek fiyatlarla servis edilebilmesi zaten sorun bence.

Zanaatkarların dükkanları ise gün geçtikçe azalmakta. Çocukluğumda sokaklarımızda terziler, ayakkabıcılar, sırf gazete, dergi ve kitap satan dükkanlar ve kırtasiyeler vardı. Şimdi ise baktığımda bir fotokopi çektirebileceğimiz bir kırtasiyemiz bile kalmadı. Bir nalbur Mustafa ağabeyimiz var. Biz ise artık bir kırtasiye için, bir terzi için başka mahallelere gidiyoruz. Bu çok acı bir durum.





VİGAN ERCAN DESIGN olarak; estetik, işlevsellik ve yenilikçi çözümleri bir araya getirerek, mimarlık ve tasarım alanında fark yaratan projelere imza atıyoruz.

Her projemizde mekanların sadece kullanımına değil, aynı zamanda duygulara, deneyimlere ve yaşam kalitesine hitap etmesini hedefliyoruz.

VİGAN ERCAN
design



viganercandesign



info@viganercandesign.com



www.viganercandesign.com



+90 536 420 2988



KUZGUNCUK

metetdoner

icadiye Cd. No:10

(0216) 553 3333

Yazar: **SAMİ ÖZEREN**

İlber Ortaylı'nın Ardından: Bir Tarihçinin Portresi ve Kuzguncuk'la İmtihanı

Türkiye'nin yetiştirdiği en önemli tarihçilerden Prof. Dr. İlber Ortaylı, 13 Mart 2026'da 78 yaşında hayata veda ettiğinde ardında yalnızca külliyatı ve öğrencileri değil, aynı zamanda derin izler bıraktığı İstanbul semtlerine dair anılar ve tartışmalar da bıraktı. Bu yazıda, Ortaylı'nın hayatını, bilimsel kişiliğini, dil yetkinliğini ve özellikle Kuzguncuk'la kurduğu özel bağı bütüncül bir perspektifle ele alacağım.

Hayatı ve Yetiştmesi: Çok Dilli Bir Dünyanın Çocuğu

İlber Ortaylı, 21 Mayıs 1947'de Avusturya'nın Bregenz şehrinde, Kırım Tatarı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi . Babası Kemal Ortaylı, Kırım doğumlu bir uçak mühendisiydi; annesi Şefika Karaşay Ortaylı ise Kafkasyalı Karaşay asıllı, Stalingrad'da Rus dili ve edebiyatı eğitimi almış bir öğretmendi . Anne tarafı, Kırım Hanlığı'nın önde gelen asilzade ailelerinden, Çarlar tarafından prenslik verilmiş Şirinski ailesine mensuptu.

İki yaşındayken ailesiyle Türkiye'ye göç eden Ortaylı, Türkçe, Almanca ve Rusçanın

konuşulduğu çok dilli bir ev ortamında büyüdü . Bu erken dil teması, onun ilerideki akademik hayatının temelini oluşturacaktı. İlk ve orta öğrenimini İstanbul Avusturya Lisesi'nde tamamladıktan sonra 1965'te Ankara Atatürk Lisesi'nden mezun oldu .

Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümü'nde eğitim gördüğü yıllarda, Türk tarihçiliğinin en önemli isimleriyle çalışma fırsatı buldu: Halil İnalcık, Şerif Mardin, Mümtaz Soysal, Seha Meray, İlhan Tekeli ve Mübaccel Kıray onun hocaları arasındaydı.

Dil Yetkinliği: Bir "Yaşayan Kütüphane"

Ortaylı'nın entelektüel dünyasının belki de en dikkat çekici özelliği, çok dilli bir akademisyen olmasıydı. Bu yetkinlik, onun farklı imparatorluk arşivlerini doğrudan tarayabilmesine, kaynaklara aracasız ulaşabilmesine imkân tanıyordu.

Ortaylı'nın bu dil

yetkinliği, Osmanlı tarihini yalnızca Türkçe kaynaklarla değil, Avrupa, İran ve Slav dünyasının arşivleriyle birlikte değerlendirebilmesini sağlıyordu.

Kendisi, orta seviyede Sırpça, Hırvatça ve Boşnakça bildiği iddialarını yalanlamış olsa da, altı dildeki ileri seviye hakimiyeti, onu Türkiye'deki tarihçiler arasında istisnai bir konuma taşıyordu.

Middle East Transparent dergisindeki anma yazısında şu ifadeler yer alır:

"Dil yetenekleri efsanevi hale gelmişti. Türkçe, Osmanlı Türkçesi, Rusça, Almanca, Fransızca, İtalyanca ve birkaç dil daha onun akademik araç setinin parçasını oluşturuyordu. Bu diller aracılığıyla farklı imparatorluk arşivlerindeki birincil kaynaklarla doğrudan temas kurabiliyordu". Bu dil bilgisi, onun yalnızca Osmanlı tarihini değil, Rusya tarihi, İran tarihi, Avrupa diplomasi tarihi ve Slav dünyasını da aynı anda ele alabilmesinin anahtarıydı.

Akademik ve İdari Kariyeri

Ortaylı'nın akademik kariyeri, 1982'deki önemli bir kırılmayla

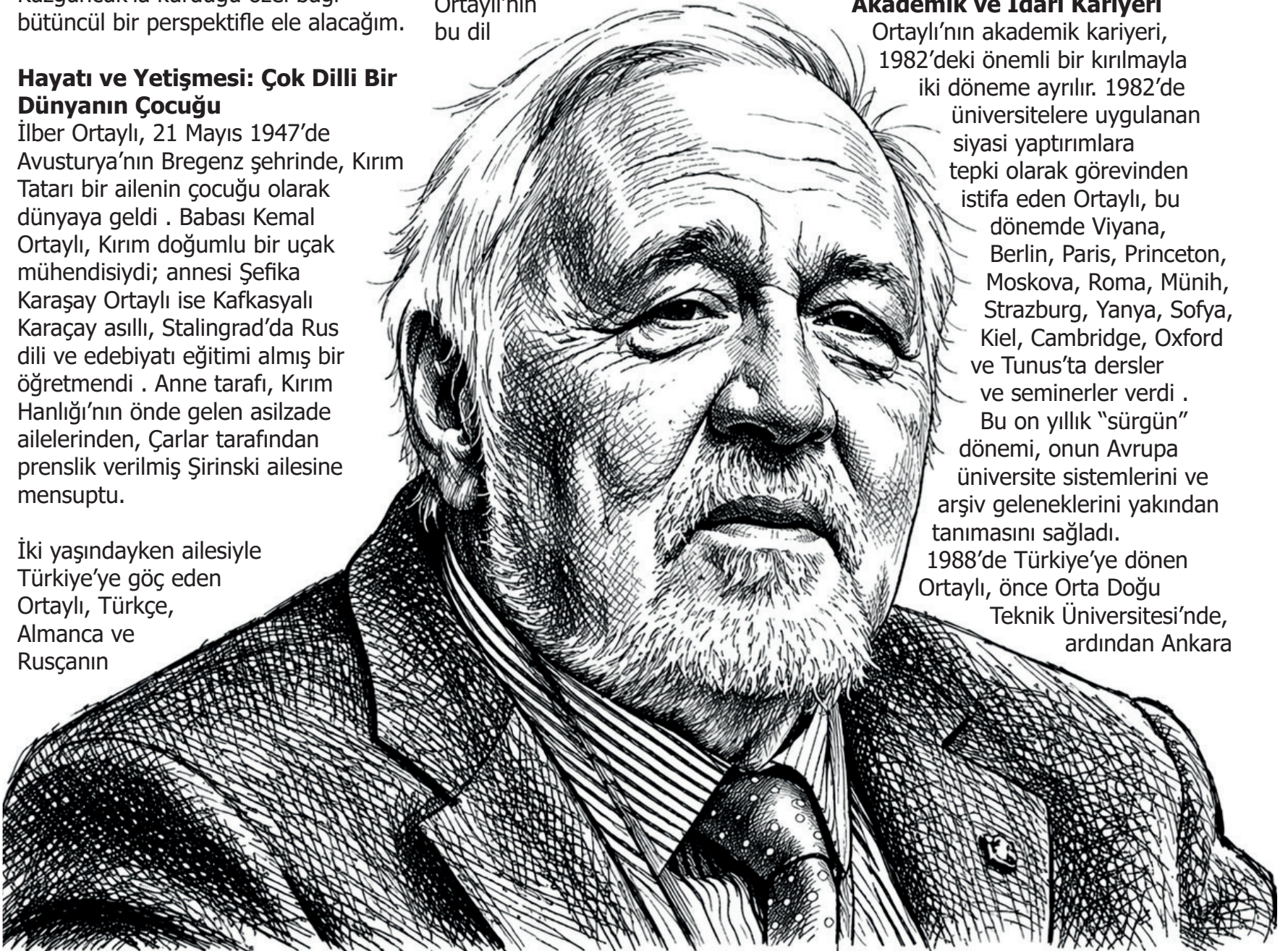
iki döneme ayrılır. 1982'de üniversitelere uygulanan siyasi yaptırımlara tepki olarak görevinden istifa eden Ortaylı, bu

dönemde Viyana, Berlin, Paris, Princeton, Moskova, Roma, Münih, Strazburg, Yanya, Sofya, Kiel, Cambridge, Oxford ve Tunus'ta dersler ve seminerler verdi .

Bu on yıllık "sürgün" dönemi, onun Avrupa üniversite sistemlerini ve arşiv geleneklerini yakından tanımasını sağladı.

1988'de Türkiye'ye dönen Ortaylı, önce Orta Doğu

Teknik Üniversitesi'nde, ardından Ankara



Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde görev aldı. 1989'da profesör oldu ve 2002'ye kadar İdare Tarihi Ana Bilim Dalı başkanlığını yürüttü . Sonraki yıllarda Galatasaray Üniversitesi, Bilkent Üniversitesi ve MEF Üniversitesi'nde ders verdi. 2005-2012 yılları arasında Topkapı Sarayı Müzesi müdürlüğü görevini üstlenmesi, onun kariyerinde ayrı bir dönüm noktasıydı. Middle East Transparent yazarının ifadesiyle, "Ortaylı'nın yönetiminde saray, ziyaretçiler için yalnızca bir anıt olarak değil, odaları ve avluları imparatorluk gücünün işleyişini somutlaştıran tarihsel bir organizma olarak ele alındı."

Uluslararası akademik camiada da saygın bir yer edinen Ortaylı, Türk Tarih Kurumu şeref üyesi, Uluslararası Osmanlı Etütleri Komitesi yönetim kurulu üyesi, Avrupa İranoloji Cemiyeti ve Avusturya-Türk Bilimler Forumu üyesi idi.

İlber Ortaylı ve Kuzguncuk

İlber Ortaylı'nın İstanbul'un kadim semti Kuzguncuk'la bağı, onun İstanbul sevgisinin en somut tezahürlerinden biriydi. Üsküdar'ın huzurlu bu semti, Ortaylı'nın kalabalıktan uzaklaşıp sakin bir yaşam sürdüğü yerd. Kızı Tuna Ortaylı Kazıcı, babasının İstanbul'u "üç yakalı bir ev" gibi gördüğünü söylemişti: Biri Üsküdar Sultantepe'deki evi, diğeri Topkapı Sarayı, sonuncusu da Galatasaray Üniversitesi . Ortaylı'nın bu çok kültürlü semtte yaşamış olması, onun Osmanlı'nın hoşgörü ortamına dair anlatılarıyla örtüşen bir yaşam pratiği idi. Farklı din ve etnik kökenlerden insanların yüzyıllardır bir arada yaşadığı bu semt, Ortaylı'nın "idare tarihi" vurgusunun canlı bir örneği idi.

Bir anma yazısında belirtildiği gibi, "Ona göre şehirler yalnızca binalardan ibaret değildir; insanın kimliğini, kültürünü ve medeniyetini şekillendiren canlı mekânlardır."

Sultantepe'deki Ev ve İstanbul Üçgeni

Ortaylı'nın Sultantepe'deki evi, onun İstanbul'la kurduğu bağı fiziksel

merkezlerinden biriydi. Kızının "üç yakalı ev" metaforuyla ifade ettiği bu mekânlar, Ortaylı'nın hem akademik hem de manevi dünyasının çerçevesini çiziyordu.

İlber Ortaylı Hakkındaki Eleştiriler ve Değerlendirme

Ortaylı'nın vefatının ardından, özellikle Fatih Camii Hazinesi'ne defnedileceğinin duyurulmasıyla birlikte, hakkında daha önce de dile getirilen eleştiriler yeniden gündeme geldi. Prof. Dr. Ahmet Şimşirgil'in kaleme aldığı yazı, bu eleştirilerin en kapsamlı ifadesini oluşturmaktadır.

Akademik Yetersizlik ve Popülerlik

Eleştiri: Ortaylı'nın Halil İnalcık'la kıyaslandığında akademik derinlikten yoksun olduğu, popüler kültüre yönelerek "show men" kimliğine büründüğü ileri sürülmektedir. "İlmi ve akademik çalışmalar açısından açıkçası İlber Bey Halil Hoca'nın yarısı etmez" ifadesi kullanılıyor .

Bu eleştirinin iki boyutlu ele alınması gerekir. Birincisi, Ortaylı'nın akademik hayatında iki dönem olduğu belirtilmelidir: Ankara yıllarında Mülkiye'de önemli eserler vermiş bir akademisyen, İstanbul döneminde ise tarihi geniş kitlelere yayan bir entelektüel kimliği vardır. İkincisi, popülerlik ile akademik derinlik arasında zorunlu bir çelişki olmadığı; topluma tarih sevgisi aşılamanın da bir akademisyenin sorumlulukları arasında bulunduğu söylenebilir.

Akademik ötesinde Ortaylı, Türkiye'nin en tanınmış tarih seslerinden biri haline geldi. Kitaplar, televizyon programları ve halka açık dersler aracılığıyla tarih araştırmasını ülkenin günlük entelektüel hayatına taşıdı.

Veda Töreni ve Ardında Bıraktıkları

İlber Ortaylı, 16 Mart 2026'da iki ayrı törenle son yolculuğuna uğurlandı. İlk tören, saat 11.00'de uzun yıllar hocalık yaptığı Galatasaray Üniversitesi'nde düzenlendi. Ardından Ortaylı'nın naaşı Fatih Camii'ne getirildi. İkinci namazını müteakip kılınan cenaze namazına, ünlü jeolog Prof. Dr. Celal Şengör,

KKTC Eski Cumhurbaşkanı Ersin Tatar ve çok sayıda akademisyen ile vatandaş katıldı.

Ailesi tarafından yapılan resmî açıklamada şöyle denilmiştir: **"Ailemizin büyüğü İlber Ortaylı'yı 13 Mart 2026 gününde kaybettik. Uzun süren ve giderek karmaşıklaşan sağlık sorunlarına rağmen hayata duyduğu merakı, insanlarla bir arada olma arzusu hiç azalmadı ve gücü yettiğince bildiği gibi yaşadı."**

Bir vatandaşın söylediği, **"Bazı insanlar kitap yazmaz, bir nesli yetiştirir. İlber Ortaylı işte böyle bir hocaydı. Tarihi sevdiren, düşünmeyi öğreten bir çınarı kaybettik."** sözleri, hocanın toplumda bıraktığı derin izi özetlemektedir.

Bir Çınarın Ardından

İlber Ortaylı, yalnızca akademik çalışmalarıyla değil, aynı zamanda yaşam tarzı, esprili kişiliği, keskin gözlemleri ve İstanbul'un semtlerine duyduğu aidiyet duygusuyla da hatırlanacak. Kuzguncuk'ta geçirdiği günler, o semtin sokaklarına sinen tarih kokusunu daha da anlamlı kılmıştır.

"Ortaylı yalnızca tarih anlatmaz; aynı zamanda hayata dair dersler verir, medeniyet bilincini hatırlatır ve insanı düşünmeye sevk eder... Tarih onun dilinde kuru bir bilgi olmaktan çıkar; yaşayan bir tecrübeye dönüşür."

Ortaylı hakkındaki eleştiriler -akademik yeterlilik, siyasi duruş, kimlik tartışmaları- onun çok yönlü ve tartışmalı bir figür olduğunu göstermektedir. Ancak bir gerçek var ki o, Türkiye'de tarihi sevdiren, milyonlarca insanın Osmanlı ve Türk tarihine ilgi duymasını sağlayan ender isimlerden biri olmuştur.

Kızı Tuna Ortaylı Kazıcı'nın sözleriyle, "gücü yettiğince bildiği gibi yaşadı" . Artık Sultantepe'de onun oturduğu ev, sadece bir mekân değil, Türkiye'nin yetiştirdiği büyük bir tarihinin hatırasını taşıyan bir durak olarak kalacak. Fatih Camii Hazinesi'nde, tarihin tam da kalbinde ebedi istirahatinde.

Mekânı cennet, ruhu şad olsun.

Ödüllü Güney Kore Teknolojisi
Giyilebilir Yürüme Destek Robotu

WIM S

Şimdi Türkiye'de!



Hafif ve Katlanabilir
1.6 kg



Suya Dayanıklı
Tasarım



Yapay Zeka
Uygulama Desteği



4 Farklı Mod Seçeneği
(Günlük, Direnç, Güç, Rehabilitasyon)

ASROBOTICS

asroboticstech asroboticstech in as-robotics as-robotics

www.asrobotics.com.tr

@kidslittlestore



zamansız tasarım



BABY & KIDS FASHION

www.kidslittlestore.com



Kids' Little Store, 2023 yılında sevgiyle kurulmuş online bebek ve çocuk giyim markasıdır.

Her bir parçayı, minik kalplere dokunmak ve onların dünyasını renklendirmek için özenle seçiyoruz.

Çünkü biliyoruz ki; her çocuk endine özgüdür ve kendi hikâyesini en güzel şekilde yansıtan bir stile sahip olmayı hak eder.

Onların ilk adımlarında, ilk gülüşlerinde ve en özel anlarında yanlarında olabilmek bizim için sadece bir iş değil, bir mutluluktur. Çünkü inanıyoruz; yaşıңыз kaç olursa olsun, üzerinizde taşıdığınız her parça sizi anlatır... ve en güzel hikâyeler küçük yaşta başlar.



Kurucu : Ayşat Kılıç
Bereketli sok.No 10 /1 Kuzguncuk
whatsapp: 05077438394

Kuzguncuk Takımsız Kalamaz

Tolstoy soruyor, “İnsan ne ile yaşar?..” Cevabını da yine kendi veriyor: “Sevgi ile!” Hayatın merkezine ‘sevgi’yi koyduğumuzda hele yaşadığımız yer de Kuzguncuk ise, değmeyin keyfimize...

Çiçeği, böceği, kedisi, köpeği ve martısı ile bütün canlıları da içine alan Kuzguncuk’un “büyük aile”si; hayatın doğal akışına uygun günlük yaşam tarzı, inanç sistemindeki hoşgörüsü ve beşeri münasebetlerdeki zerafeti ile; sadece İstanbul’a, sadece Türkiye’ye değil, bütün dünyaya örnek olan nitelik ve zenginliğe sahip.

Kuzguncuk’un birçok artısını kolaylıkla sayabilecek iken, bir eksiğinin hemen aklımıza gelmesi ise, canımızı sıkıyor değil. Böylesine müstesna bir beldenin spor alanında yetersizlik yaşaması, hemen gözardı edilip kolaylıkla geçirilecek bir durum olmasa gerek.

Oysa, sadece çocuklar ve gençler değil, her yaşta insanımız düzenli spor yapmalı ve hareket halinde olmalı ki, ruhen ve bedenen sağlıklı olsun, huzur ve güven içinde yaşasın. Bu ortamı oluşturacak ve bu imkanı sağlayacak güçlü ve kalıcı bir yapıya bir an

önce kavuşturulmalı, güzel Kuzguncuk’un güzel insanları.

Bu durum, birkaç sıkışık yere belediye’nin birkaç spor âletini koymasıyla geçirilecek kadar önemsiz ve değersiz değil.

Zira; spor yapan çocuk aile hayatında, sosyal hayatında, okul hayatında başarılı olur, kötü alışkanlıklardan uzak kalır ve daima ileriye gider...

Spor yapan her yaştaki insan çevresiyle sağlıklı bir iletişim kurup, sosyal hayatta olumlu ve uyumlu olur...

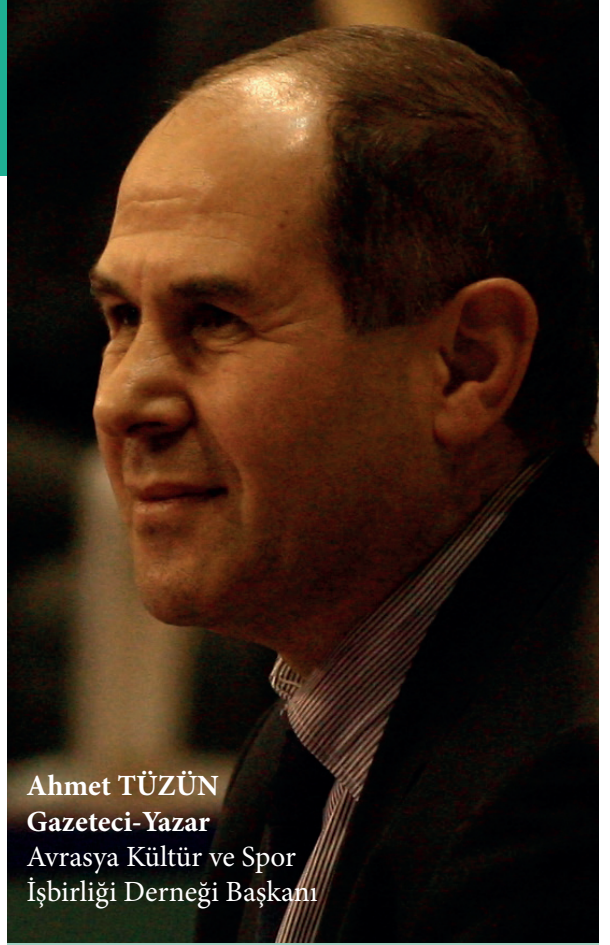
Sporun insanları ve kitleleri birbirine yaklaştıran ve toplumda huzuru artıran sihirli gücünü, niye değerlendirmeyelim?..

Semtın kanaat önderleri, STK başkanları, bürokratları ve gönüllülerinden oluşturulacak bir heyetle, ivedilikle bir yol haritası çizmeli ve ona göre harekete geçmeliyiz.

Nerede hareket, orada bereket.

“Zeki, çevik ve ahlâklı” nesiller yetiştirmek ümidimiz...

Sporla olun, sağlık ve huzurla kalın efendim.



Ahmet TÜZÜN
Gazeteci-Yazar
Avrasya Kültür ve Spor
İşbirliği Derneği Başkanı

SPOR



Yenilgisi ve beraberliği olmayan efsane takıma bugünden bir fotoğraf çektik.

KUZGUNCUK ONBİRYILDIZ TAKIMI



Ayaktakiler soldan sağa: Nadir Karakaş, Kaleci Kel Arif, Semih, Rahmetli Beyaz İsmail, Ertuğrul, İrfan, Serdar. Oturanlar soldan sağa: Arap İsmail, Rahmetli Karga Faruk, Turgay, Şefik.